

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

ГАВРИЛЮК ОЛЕГ ІГОРОВИЧ

Допускається до захисту
завідувач кафедри фінансів і
банківської справи
д-р екон. наук, доцент
_____ Людмила ЮРЧИШЕНА
«_____» _____ 2025 р.

**УПРАВЛІННЯ СТРАХОВИМИ РИЗИКАМИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ
НЕСТАБІЛЬНОСТІ**

Спеціальність 072 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок
ОП «Фінанси, банківська справа та страхування»

Кваліфікаційна робота
(відповідно до стандарту спеціальності та ОП)

Науковий керівник:
Наталія ПОЛЩУК,
професор кафедри фінансів і
банківської справи,
д-р екон. наук, професор

(підпис)

Оцінка: _____ / _____ / _____
(бали/за шкалою ЄКТС/за національною шкалою)
Голова ЕК: _____
(підпис)

Вінниця 2025

АНОТАЦІЯ

Гаврилюк О. І. Управління страховими ризиками в умовах економічної нестабільності. Спеціальність 072 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок. Освітня програма «Фінанси, банківська справа та страхування». Донецький національний університет імені Василя Стуса, Вінниця, 2025.

У кваліфікаційній роботі узагальнено теоретичні, методологічні та практичні засади управління страховими ризиками. Досліджено особливості управління страховими ризиками. Проведено аналіз і оцінку страхових ризиків на основі ПАТ «СК «УНІКА»». Сформовано напрями підвищення ефективності управління страховими ризиками.

Основним науковим результатом дослідження є розроблена концепція удосконалення управління страховими ризиками, спрямована на удосконалення системи управління страховими ризиками, що забезпечує своєчасну ідентифікацію, оцінку та мінімізацію фінансових ризиків для підвищення стабільності та конкурентоспроможності страхової компанії в умовах економічної нестабільності.

Ключові слова: страхові ризики, управління ризиками, страхова компанія, економічна нестабільність.

82 с., 18 табл., 6 рис., бібліограф.: 50 джерел.

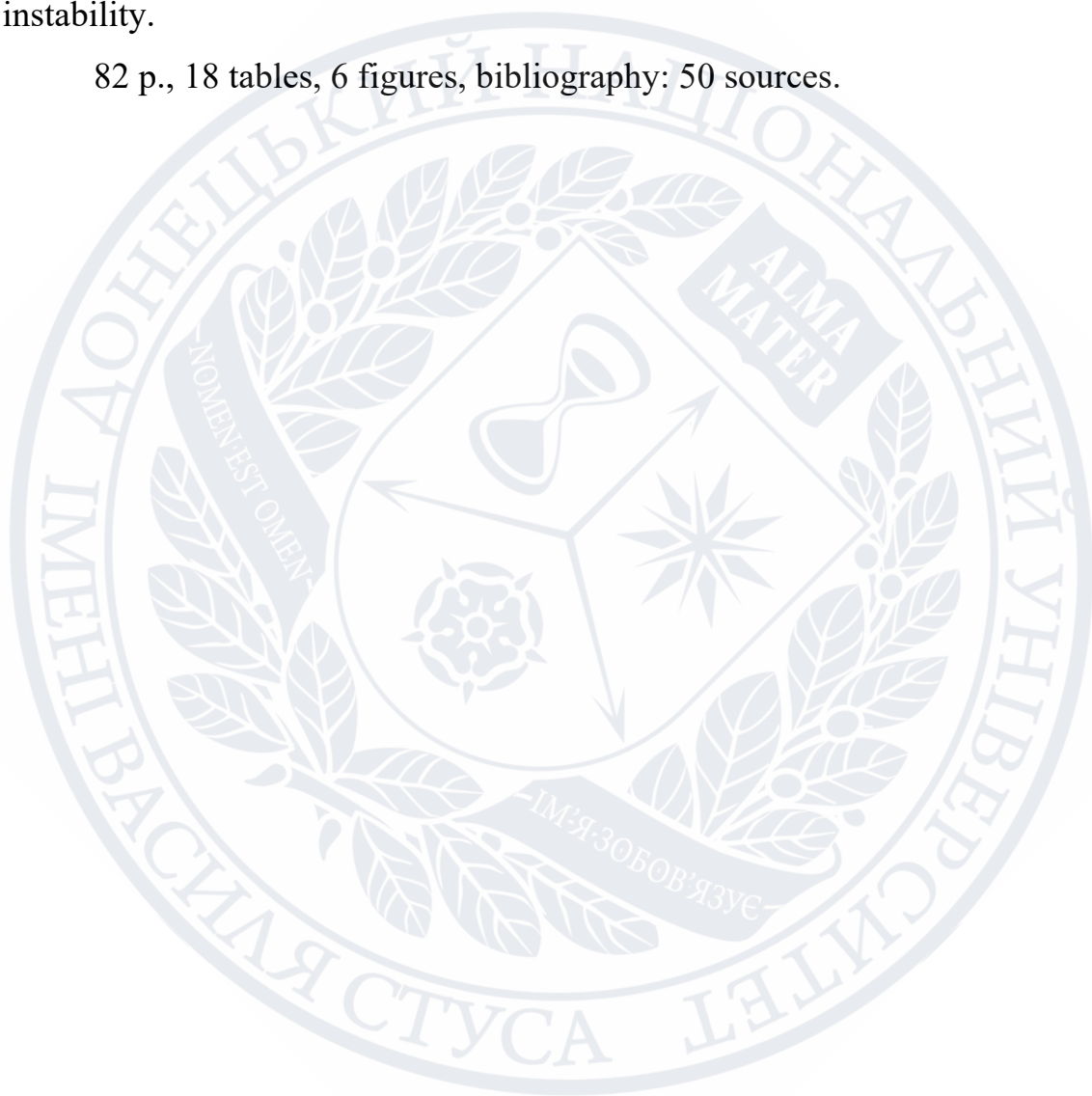
Havrylyuk O. I. Insurance risk management in conditions of economic instability. Specialty 072 Finance, banking, insurance and stock exchange. Educational program «Finance, banking and insurance». Vasyl Stus Donetsk National University, Vinnytsia, 2025.

The qualification work summarizes the theoretical, methodological and practical principles of insurance risk management. The features of insurance risk management are studied. An analysis and assessment of insurance risks are carried out on the basis of PJSC "UNIQA Insurance Company". Directions for increasing the effectiveness of insurance risk management are formed.

The main scientific result of the research is the developed concept of improving insurance risk management, aimed at improving the insurance risk management system, which ensures timely identification, assessment and minimization of financial risks to increase the stability and competitiveness of the insurance company in conditions of economic instability.

Keywords: insurance risks, risk management, insurance company, economic instability.

82 p., 18 tables, 6 figures, bibliography: 50 sources.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ СТРАХОВИМИ РИЗИКАМИ.....	8
1.1. Теоретичні аспекти страхових ризиків.....	8
1.2. Особливості управління страховими ризиками.....	15
1.3. Методологічні засади оцінювання страхових ризиків.....	19
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ТА ОЦІНКА СТРАХОВИХ РИЗИКІВ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ.....	26
2.1. Тенденції розвитку страхового ринку України за нестабільних економічних умов.....	26
2.2. Оцінка фінансового стану ПАТ «СК «УНІКА»» протягом 2022-2024 рр...36	
2.3. Аналіз ефективності управління страховими ризиками ПАТ «СК «УНІКА»».....	45
РОЗДІЛ 3. ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ СТРАХОВИМИ РИЗИКАМИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ.....	56
3.1. Концепція удосконалення управління страховими ризиками в умовах економічної нестабільності.....	56
3.2. Напрями підвищення ефективності управління страховими ризиками.....	62
3.3. Оцінка економічного ефекту від удосконалення управління страховими ризиками ПАТ «СК «УНІКА»»	69
ВИСНОВКИ.....	76
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	78

ВСТУП

Актуальність дослідження. Сучасна економіка України характеризується високою невизначеністю, фінансовою нестабільністю та соціально-політичними ризиками, що загострилися через повномасштабне вторгнення. В таких умовах особливо актуальним є ефективне управління страховими ризиками як механізмом забезпечення фінансової стійкості. Страхові компанії, виконуючи роль фінансових посередників, перерозподіляють ризики між учасниками господарських відносин, зменшуючи збитки та забезпечуючи стабільність на макро- і мікрорівнях.

Управління страховими ризиками включає ідентифікацію, оцінку, контроль, моніторинг та мінімізацію ризиків, що можуть призвести до фінансових втрат чи порушення платоспроможності. Економічна нестабільність створює додаткові виклики: зниження доходів і платоспроможності клієнтів, зростання страхових виплат, ризики знецінення активів, падіння інвестиційної прибутковості та порушення каналів перестраховування, що підкреслює потребу у вдосконаленні механізмів ризик-менеджменту.

Питання управління страховими ризиками стали об'єктом дослідження багатьох українських і зарубіжних учених: Агрес О. [1], Владика Ю. [6], Герасимова І. [8], Клапків Л. [15], Клапків Ю. [15], Кнейслер О. [16], Кульніченко Т. [18], Рубай О. [1], Свірський В. [15], Синявська Л. [1], Шубіна І. [6] та інші.

Проте потребують дослідження адаптації теоретико-методичних засад управління страховими ризиками до умов високої економічної турбулентності. Зокрема, важливим є впровадження цифрових технологій у процеси ризик-менеджменту, удосконалення механізмів андеррайтингу, модернізація системи перестраховування, формування нових страхових продуктів, а також розвиток аналітичних інструментів оцінювання ризиків.

Метою роботи є теоретичне обґрунтування та підготовка практичних рекомендацій з питань управління страховими ризиками в умовах економічної нестабільності.

Для досягнення мети були визначені такі **завдання дослідження**:

- дослідити теоретичні аспекти страхових ризиків;
- визначити особливості управління страховими ризиками;
- обґрунтувати методологічні підходи оцінювання страхових ризиків;
- проаналізувати тенденції розвитку страхового ринку України за нестабільних економічних умов;
- оцінити фінансовий стан ПАТ «СК «УНІКА» протягом 2021-2024 рр.;
- здійснити аналіз ефективності системи управління страховими ризиками ПАТ «СК «УНІКА»;
- розробити концепцію управління страховими ризиками в умовах економічної нестабільності;
- запропонувати напрями підвищення ефективності управління страховими ризиками;
- оцінити економічний ефект від удосконалення управління страховими ризиками ПАТ «СК «УНІКА»».

Об’єктом дослідження є процес управління страховими ризиками у страхових компаніях в умовах економічної нестабільності.

Предметом дослідження є фінансові відносини, які формуються в процесі управління страховими ризиками і охоплюють сукупність економічних взаємозв’язків, що виникають між учасниками страхового ринку в ході реалізації процесу страхового захисту.

Методи дослідження включають: аналіз і синтез, методи економіко-статистичного аналізу, порівняльний аналіз, графічні методи візуалізації, а також експертне оцінювання та інші.

Інформаційною базою дослідження слугують статистичні матеріали Нацбанку України, фінансова звітність ПАТ «СК «УНІКА», внутрішня

документація компанії, публікації у наукових фахових виданнях, аналітичні огляди страхового ринку, а також нормативно-правова база у сфері страхування.

Практичне значення отриманих результатів полягає у розробці прикладних рекомендацій, спрямованих на удосконалення механізмів управління страховими ризиками, які апробовані у практиці діяльності ПАТ «СК «УНІКА».

Наукова новизна дослідження полягає у розробці концепції удосконалення управління страховими ризиками, метою якої є удосконалення системи управління страховими ризиками, що забезпечує своєчасну ідентифікацію, оцінку та мінімізацію фінансових ризиків для підвищення стабільності та конкурентоспроможності страхової компанії в умовах економічної нестабільності.

Апробація результатів дослідження. У результаті дослідження підготовлено та опубліковано тези доповідей: Гаврилюк О. І. Управління страховими ризиками. Праці XXV Міжнародної наукової конференції студентів, аспірантів та молодих вчених «Управління розвитком соціально-економічних систем: глобалізація, підприємництво, стале економічне зростання» (27.11.2025 р., м. Вінниця). Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2025.

Положення, що виносяться на захист:

узагальнено особливості управління страховими ризиками в умовах постійних змін;

розроблено концепцію управління страховими ризиками в умовах економічної нестабільності;

запропоновано напрями підвищення ефективності управління страховими ризиками.

Структура кваліфікаційної роботи включає вступ, три розділи, висновки, список використаних джерел та додатки. Загальний обсяг становить 82 сторінок, із яких основний зміст роботи представлено на 77 сторінках.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ СТРАХОВИМИ РИЗИКАМИ

1.1. Теоретичні аспекти страхових ризиків

Страхові ризики належать до фундаментальних категорій сучасної економічної науки, оскільки вони відображають невизначеність та можливість настання несприятливих подій, що можуть спричинити матеріальні чи фінансові втрати. У теоретичному плані поняття ризику розглядається як багатогранне явище, яке поєднує в собі як імовірнісну характеристику, так і економічну сутність, пов'язану з можливими відхиленнями результатів діяльності від очікуваних. З позиції економічної теорії ризик є атрибутом будь-якої господарської діяльності, а в страхуванні він набуває особливої ролі, оскільки саме ризик стає предметом купівлі-продажу між страховиком та страхувальником. Власне страховий ризик визначається як можливість настання страхового випадку, що обумовлює зобов'язання страхової компанії здійснити відшкодування збитків або виплату страхової суми.

Теоретичні підходи до визначення страхових ризиків формувалися поступово в контексті розвитку економічної думки та становлення інституту страхування (табл. 1.1.). Класичні підходи зосереджувалися на ймовірнісному аспекті, розглядаючи ризик як подію, що може настати з певною частотою і завдати збитків. Пізніше ризик почали інтерпретувати не лише як імовірність шкоди, але й як економічну категорію, яка характеризує рівень загрози фінансовим інтересам суб'єктів господарювання. У сучасних дослідженнях страховий ризик розглядається у більш широкій парадигмі – як комплексний економіко-соціальний феномен, що охоплює сукупність об'єктивних і суб'єктивних чинників, які впливають на діяльність страховика та його здатність забезпечувати фінансову стабільність.

Місце страхових ризиків у системі економічних категорій визначається їхньою подвійною природою.

Таблиця 1.1 – Теоретичні підходи до визначення страхових ризиків

Підхід	Зміст визначення	Економічне значення
Класичний (ймовірнісний)	Ризик трактується як подія з певною ймовірністю, що може настати та завдати збитків	Спрямований на оцінку частоти та величини можливих втрат; використовується для актуарних розрахунків
Економічний	Ризик визначається як загроза відхилення фактичних результатів від очікуваних, що може призвести до фінансових втрат	Виступає основою для формування страхових резервів та визначення платоспроможності страховика
Соціально-економічний	Ризик розглядається як комплексний феномен, що включає вплив економічних, соціальних і психологічних факторів	Дозволяє враховувати ширший контекст впливу ризиків на населення та бізнес, сприяє розробці адаптивних страхових продуктів

Джерело: побудовано на основі [36]

З одного боку, вони виступають як негативний фактор, що загрожує стійкості та безпеці економічних агентів. З іншого боку, саме наявність ризику створює передумови для існування і розвитку страхування як особливої форми економічних відносин. Відповідно, страховий ризик виконує функціональну роль у забезпеченні перерозподілу ресурсів і формуванні фінансової безпеки суспільства. У цьому контексті він постає не лише як об'єкт оцінювання та управління, але й як ключова детермінанта розвитку страхових продуктів та механізмів захисту економічних інтересів населення і бізнесу.

Класифікація страхових ризиків у науковій літературі посідає особливе місце, оскільки саме вона дозволяє впорядкувати різноманітні прояви ризиків, оцінити їх характер та визначити оптимальні методи управління ними.

Розподіл ризиків за джерелами виникнення, масштабом і наслідками є базовим (табл. 1.2), оскільки він дає можливість побачити як об'єктивні чинники зовнішнього середовища, так і внутрішні фактори, пов'язані з діяльністю суб'єктів господарювання.

Таблиця 1.2 – Класифікація страхових ризиків за джерелами виникнення, масштабом та наслідками

Критерій класифікації	Види страхових ризиків	Характеристика	Приклади
Джерела виникнення	Природні	Обумовлені дією стихійних сил природи, мають низьку передбачуваність і значний рівень збитків	Землетруси, повені, урагани, пожежі природного характеру
	Техногенні	Пов'язані з діяльністю людини, розвитком промисловості та інфраструктури, відзначаються високим рівнем відповідальності за їх запобігання	Аварії на виробництві, транспортні катастрофи, вибухи, витoki шкідливих речовин
	Економічні	Зумовлені нестабільністю фінансових ринків, інфляцією, валютними коливаннями чи зниженням доходів населення	Девальвація, банкрутства підприємств, кризи ліквідності
	Політичні	Виникають у результаті змін у політичній системі, регулюванні чи через воєнні дії	Військові конфлікти, націоналізація майна, зміни законодавства
	Соціальні	Викликані суспільними процесами та поведінкою людей, пов'язані зі зростанням соціальних ризиків	Масові протести, страйки, міграційні хвилі

Продовження табл. 1.2

Масштаб	Локальні	Охоплюють окрему фізичну або юридичну особу, обмежені у просторі та наслідках	Пожежа в будинку, ДТП з окремим авто
	Регіональні	Характеризуються поширенням на певний регіон чи галузь економіки, впливають на значну кількість суб'єктів	Повінь у регіоні, економічна криза в окремій галузі
	Глобальні	Впливають на економіку країни або кількох держав, мають масштабні та довготривалі наслідки	Світова фінансова криза, пандемія COVID-19, війни
Наслідки	Матеріальні	Виражаються у прямих втратах матеріальних ресурсів, знищенні чи пошкодженні майна	Руйнування будівель, пошкодження обладнання
	Фінансові	Пов'язані із зменшенням доходів, зростанням витрат або втратою капіталу	Зниження прибутку компанії, дефіцит бюджету
	Репутаційні	Впливають на ділову репутацію та довіру до компанії, що опосередковано позначається на її фінансових результатах	Втрата клієнтів після кризи якості обслуговування
	Системні	Викликають руйнівний вплив на функціонування цілих секторів чи економіки загалом	Масове банкрутство банків, обвал фондового ринку, колапс страхової системи

Джерело: побудовано на основі [36, 37, 38]

З погляду джерел виникнення страхові ризики можуть бути зумовлені природними катаклізмами, техногенними аваріями, економічними кризами, політичними потрясіннями чи соціальними явищами. Усі ці фактори відображають різний рівень передбачуваності та керованості, що значно впливає на стратегії страхових компаній. За масштабом страхові ризики охоплюють як

локальні події, що стосуються окремої особи чи організації, так і глобальні катастрофічні явища, наслідки яких відчуває економіка цілої країни або навіть міжнародна спільнота. Поділ за наслідками дає змогу розмежувати ризики, що призводять до матеріальних втрат, репутаційних збитків, фінансової нестабільності або навіть до банкрутства підприємств. Така класифікація дозволяє глибше зрозуміти природу ризиків і формувати адекватні інструменти їх попередження та компенсації.

У контексті сучасних умов для України особливої ваги набувають ризики воєнного та політичного характеру, що поєднуються з економічною нестабільністю та соціальними викликами. Водночас класичні ризики, пов'язані з природними катастрофами або нещасними випадками, залишаються актуальними і вимагають формування резервів та чіткої стратегії перестрахування. Системний підхід до класифікації дозволяє страховим компаніям більш ефективно оцінювати потенційні втрати та забезпечувати фінансову безпеку страхувальників.

Узагальнення класифікації страхових ризиків дозволяє зробити висновок, що кожна група має власну специфіку та різний рівень впливу на діяльність страховика. Природні та техногенні ризики характеризуються високим рівнем раптовості та часто супроводжуються катастрофічними наслідками, що вимагає створення значних страхових резервів і активного використання перестрахування. Економічні ризики, своєю чергою, відображають нестабільність ринкового середовища і є менш прогнозованими, адже вони залежать від коливань макроекономічних показників, глобальних кризових явищ і політичних рішень. Політичні та соціальні ризики в умовах сучасної України мають особливо вагоме значення, оскільки військові дії, зміни у законодавчій базі та суспільні трансформації формують нові виклики для страхової галузі, примушуючи її адаптовуватися до турбулентного середовища.

За масштабом локальні ризики не становлять загрози для системи страхування в цілому, однак їхня масовість може призвести до суттєвих витрат компанії. Регіональні ризики вже відчутніше впливають на страхові компанії,

особливо якщо йдеться про природні катастрофи чи галузеві економічні кризи, що зачіпають значну кількість страхувальників. Глобальні ж ризики, серед яких війни, пандемії чи світові фінансові кризи, мають всеосяжний характер і часто перевищують можливості страховиків самостійно забезпечити відшкодування збитків, що актуалізує значення перестрахування на міжнародному рівні.

Розподіл за наслідками дозволяє відобразити комплексність впливу ризиків. Матеріальні втрати, які проявляються у фізичному знищенні чи пошкодженні майна, мають прямий характер і підлягають відшкодуванню за страховими договорами. Фінансові втрати проявляються у зменшенні прибутків чи додаткових витратах, що призводить до зниження ліквідності та рентабельності як страхувальників, так і страховиків. Репутаційні ризики є менш вимірюваними, але не менш важливими, оскільки втрата довіри клієнтів може поставити під сумнів довгострокову стабільність компанії. Системні ризики мають найбільш руйнівний характер, адже вони впливають не лише на окрему компанію чи галузь, а й на функціонування всієї економічної системи, створюючи передумови для колапсу фінансових інститутів.

Класифікація страхових ризиків не лише окреслює їх різноманіття, а й створює підґрунтя для формування системи управління, яка враховує всі особливості джерел, масштабів і наслідків. Такий підхід дозволяє виробити цілісну методологію роботи зі страховими ризиками, що є необхідним для побудови стійкої та конкурентоспроможної страхової системи.

Специфіка прояву страхових ризиків у національній економіці України визначається унікальним поєднанням економічних, політичних, соціальних та воєнних факторів, які формують нестабільне середовище функціонування фінансових інститутів. На відміну від багатьох інших країн із більш передбачуваною економічною динамікою, Україна переживає системні трансформації, що безпосередньо позначаються на структурі та масштабах страхових ризиків. Однією з ключових особливостей є високий рівень макроекономічної нестабільності, що проявляється у валютних коливаннях, інфляційних процесах та нестачі довгострокових фінансових ресурсів. Такі

явища підвищують ризики неплатоспроможності як населення, так і бізнесу, що, у свою чергу, безпосередньо впливає на платоспроможність страхувальників і можливість своєчасної сплати страхових премій.

Важливим чинником формування специфічного середовища є воєнні ризики, що стали визначальними для страхової галузі після початку повномасштабної агресії проти України. Воєнні дії створюють катастрофічні ризики, які не завжди можуть бути компенсовані класичними інструментами страхування. Масштабні руйнування інфраструктури, знищення житлового фонду, пошкодження виробничих потужностей та транспортних засобів значно підвищують рівень страхових виплат і знижують інвестиційну привабливість страхових компаній. Крім того, у воєнний період ускладнюється доступ до перестраховальних послуг міжнародних партнерів, що обмежує можливості диверсифікації ризиків та підвищує вразливість національних страховиків.

Соціальні фактори також мають суттєвий вплив на прояв страхових ризиків в Україні. Зниження реальних доходів населення, високий рівень безробіття та відтік трудових ресурсів за кордон формують обмежений попит на страхові продукти, особливо в сегменті добровільного страхування. Це призводить до концентрації ринку на обов'язкових видах страхування, що обмежує можливості для диверсифікації портфеля страхових компаній. Додатково до цього, низький рівень страхової культури та недовіра населення до фінансових інститутів спричиняють нерівномірність розвитку різних сегментів страхового ринку, зокрема небажання клієнтів укладати довгострокові страхові договори.

Не менш важливим є політико-правовий чинник, що проявляється у частих змінах законодавчої та нормативної бази у сфері страхування. Непередбачуваність регуляторних рішень створює додаткові ризики для страховиків, змушуючи їх адаптовуватися до нових вимог у короткі терміни, що ускладнює стратегічне планування та інвестиційну діяльність. Окрім того, недосконалість судової системи та проблеми із захистом прав власності

створюють додаткові правові ризики, що підривають довіру до страхових механізмів.

Специфіка прояву страхових ризиків в Україні також відображається у структурних особливостях національної економіки. Висока залежність від аграрного сектору робить економіку вразливою до природно-кліматичних коливань, що формує значний обсяг аграрних ризиків. У той же час недорозвиненість фондового ринку та низька капіталізація страхових компаній обмежують їх можливість акумулювати ресурси для покриття великих ризиків. Крім того, концентрація страхового ринку в руках кількох великих компаній створює умови для монополізації та обмежує конкуренцію, що негативно позначається на якості страхових послуг.

1.2. Особливості управління страховими ризиками

Управління страховими ризиками у діяльності страхових компаній ґрунтується на сукупності принципів, які забезпечують системність та ефективність цього процесу (табл. 1.3). Основою виступає принцип наукової обґрунтованості, що передбачає використання економіко-математичних методів, актуарних розрахунків, статистичного аналізу для визначення ймовірності настання страхових подій та розміру можливих збитків. Важливим є принцип комплексності, відповідно до якого управління ризиками розглядається не як окремий етап, а як безперервний процес, інтегрований у всі сфери діяльності страхової компанії від розробки страхових продуктів і укладання договорів до перестраховування та інвестиційної політики. Значне місце посідає принцип адаптивності, що означає здатність системи ризик-менеджменту гнучко реагувати на зміни у зовнішньому та внутрішньому середовищі, зокрема на макроекономічні коливання, зміни законодавства чи непередбачувані соціально-політичні обставини. Принцип економічної доцільності передбачає, що витрати на управління ризиками не повинні перевищувати потенційні вигоди від їх мінімізації, а отже, важливим завданням є оптимальний баланс між вартістю та ефективністю страхових заходів. Принцип безперервності означає, що

управління ризиками не завершується після оцінки чи розробки заходів, а вимагає постійного моніторингу, аналізу та удосконалення використовуваних інструментів.

Таблиця 1.3 – Принципи управління страховими ризиками у діяльності страхових компаній

Елемент системи	Зміст	Практичне значення
Принцип наукової обґрунтованості	Використання математичних моделей, статистики, актуарних розрахунків для аналізу ризиків	Забезпечує точність оцінки ймовірності страхових подій та розміру збитків
Принцип комплексності	Інтеграція управління ризиками у всі процеси страхової компанії	Гарантує узгодженість дій та зменшення прогалин у контролі ризиків
Принцип адаптивності	Гнучке реагування на зміни економічного, соціального та політичного середовища	Дозволяє швидко коригувати стратегію та уникати значних втрат
Принцип економічної доцільності	Баланс між витратами на управління ризиками і вигодами від їх мінімізації	Забезпечує ефективне використання ресурсів компанії
Принцип безперервності	Постійний моніторинг та вдосконалення системи управління ризиками	Дозволяє своєчасно виявляти нові ризики та підвищувати стійкість компанії

Джерело: побудовано на основі [36, 37, 38]

Етапи управління страховими ризиками формують логічно послідовну систему дій, яка дозволяє страховим компаніям виявляти, оцінювати та контролювати ризики (рис. 1.1).

Першим етапом є ідентифікація ризиків, що полягає у виявленні всіх можливих загроз, які можуть вплинути на фінансову стабільність страховика. Другим етапом виступає оцінка ризиків, що включає кількісне та якісне визначення ймовірності їх настання і можливих наслідків, використання математичних моделей та методів експертного аналізу.

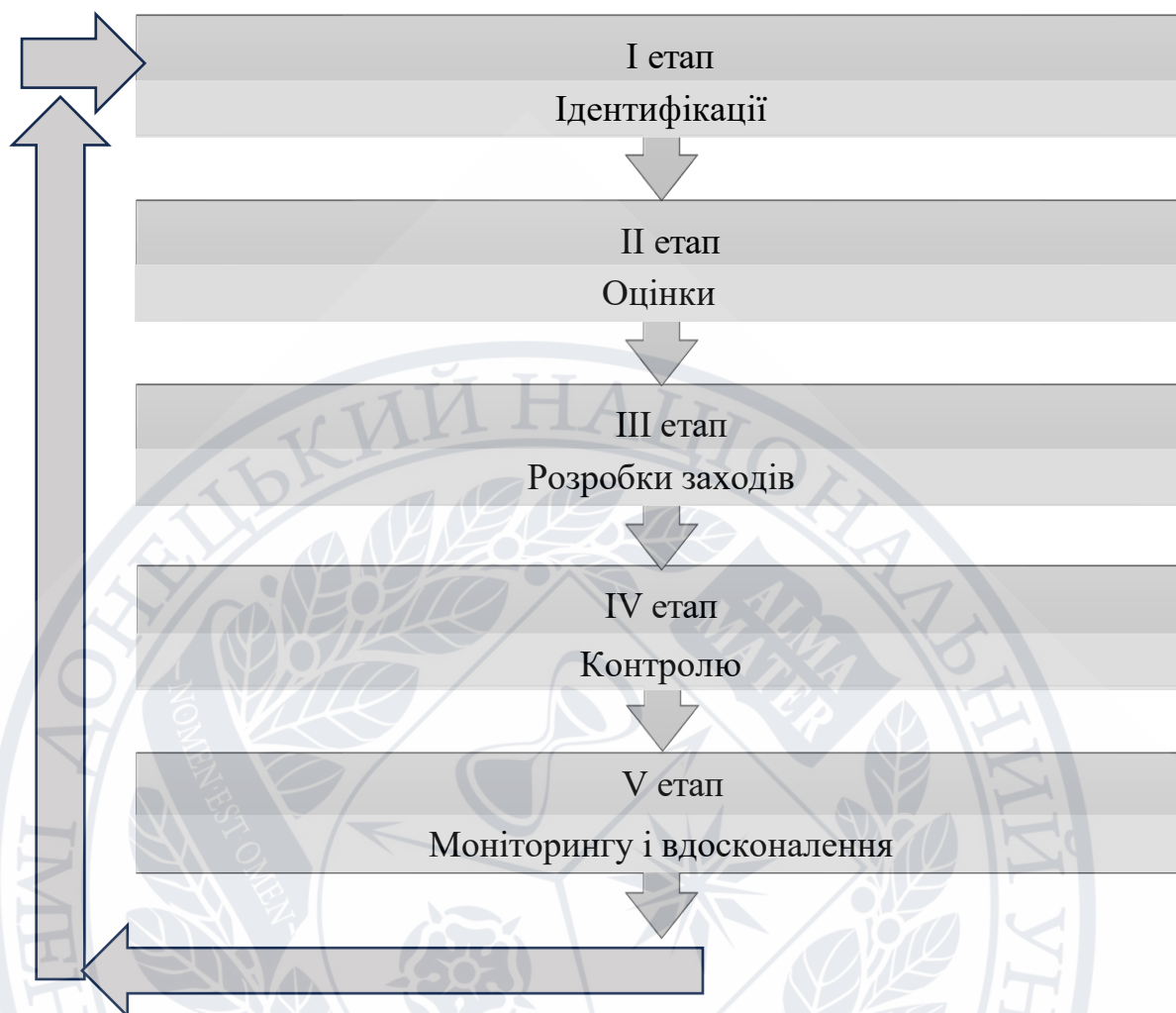

Рисунок 1.1 – Етапи управління страховими ризиками

Джерело: побудовано на основі [43]

Третім етапом є розробка заходів щодо зниження або мінімізації ризиків, що може включати диверсифікацію страхового портфеля, перестраховування, підвищення вимог до андеррайтингу чи створення резервів. Важливим етапом виступає впровадження системи контролю, яка дозволяє постійно відстежувати зміни рівня ризиків і коригувати обрану стратегію. Завершальним етапом є моніторинг та вдосконалення системи управління, що передбачає аналіз ефективності впроваджених заходів і пошук нових методів адаптації до змінного середовища. Управління страховими ризиками є безперервним циклом, який забезпечує фінансову стійкість та конкурентоспроможність страхової компанії.

Взаємозв'язок управління страховими ризиками з фінансовою стійкістю страховика має принципове значення для розуміння ролі ризик-менеджменту у

забезпеченні надійності та конкурентоспроможності страхових компаній. Фінансова стійкість у страховій сфері визначається як здатність компанії своєчасно та в повному обсязі виконувати свої зобов'язання перед страхувальниками, незалежно від масштабів і частоти настання страхових подій. Вона базується на достатності капіталу, оптимальній структурі страхових резервів, збалансованості активів і пасивів, ефективності інвестиційної політики та здатності адаптуватися до макроекономічних змін. Управління страховими ризиками безпосередньо впливає на ці параметри, оскільки дозволяє мінімізувати непередбачувані збитки та стабілізувати фінансові потоки.

Ключова залежність між ризик-менеджментом і фінансовою стійкістю проявляється у механізмах формування страхових резервів. Коректна ідентифікація та оцінка ризиків дає змогу страховій компанії визначити обґрунтований розмір резервів, який відповідає обсягу можливих страхових виплат. Недооцінка ризиків призводить до дефіциту резервів і загрожує неплатоспроможністю у випадку масових збитків, тоді як їх завищення може створити надмірний фінансовий тягар, що знижує прибутковість компанії. Таким чином, система управління ризиками є основою для встановлення оптимального співвідношення між стабільністю та прибутковістю.

Ще одним важливим аспектом є вплив ризик-менеджменту на інвестиційну діяльність страховиків. Оскільки страхові компанії акумулюють значні фінансові ресурси у вигляді страхових премій, від ефективності їх розміщення залежить як прибутковість, так і здатність виконати зобов'язання перед клієнтами. Якісна система управління ризиками дозволяє уникати надмірних інвестиційних ризиків, формувати збалансований портфель активів і знижувати вразливість до економічних криз чи валютних коливань. Це забезпечує збереження вартості активів і сприяє підтриманню стабільності навіть у періоди економічної турбулентності.

Не менш значущим є взаємозв'язок управління ризиками з репутаційною складовою фінансової стійкості. Страхові компанії, які демонструють ефективність у контролі ризиків і стабільність виплат, здобувають довіру

клієнтів, що підвищує їх конкурентні позиції на ринку. Навпаки, низький рівень ризик-менеджменту та затримки у виплатах формують негативний імідж, що обмежує можливості компанії залучати нових страхувальників і партнерів. Таким чином, ефективність управління ризиками стає критерієм не лише фінансової стабільності, але й довгострокової ринкової стійкості.

Важливо підкреслити, що у сучасних умовах фінансова стійкість страховика розглядається як інтегральний результат взаємодії системи управління ризиками з усіма ключовими аспектами його діяльності. Це стосується і політики перестрахування, яка дозволяє компанії розподіляти катастрофічні ризики та гарантувати виконання зобов'язань навіть у випадку масштабних збитків. Водночас ефективність перестрахувальних угод безпосередньо залежить від якості оцінки ризиків та рівня прогнозування їх можливих наслідків.

1.3. Методологічні засади оцінювання страхових ризиків в умовах економічної нестабільності

Кількісні методи відіграють ключову роль у процесі оцінювання страхових ризиків, особливо в умовах економічної нестабільності, коли точність розрахунків та здатність адаптувати моделі до нових реалій стають критично важливими. У контексті нестійкої макроекономічної ситуації, інструменти кількісного аналізу дають змогу глибше зрозуміти природу ризиків, спрогнозувати можливі збитки та оптимізувати страхові резерви.

Один із основоположних підходів актуарні розрахунки, які базуються на використанні ймовірнісних моделей для визначення й оцінки вартості страхових зобов'язань. Вони враховують статистику страхових випадків, смертності, захворюваності тощо, дозволяючи компаніям адекватно формувати страхові тарифи та резерви.

Методи сценарного аналізу використовуються для моделювання декількох можливих сценаріїв розвитку подій, що дозволяє виявити слабкі місця у портфелі страхових продуктів. Наприклад, у періоди інфляційних коливань або різких

змін валютного курсу, ці методи дозволяють оцінити, як ті чи інші макроподії можуть вплинути на платоспроможність страховика.

Метод Монте-Карло передбачає чисельне моделювання великої кількості випадкових сценаріїв для отримання статистичного розподілу результатів. Цей метод є особливо корисним у випадках високої складності або багатовимірності ризиків, зокрема при оцінці портфелів з різнорідними видами страхування.

Також широко використовується підхід Value-at-Risk (VaR), який дозволяє оцінити потенційний рівень збитків із заданим рівнем довіри. VaR надає страховику кількісну міру ризику в конкретному часовому горизонті, що є особливо актуальним в умовах нестабільного фінансового ринку.

Порівняльна характеристика кількісних методів оцінювання страхових ризиків наведено у табл 1.4.

У практиці страхові компанії все частіше вдаються до гібридних моделей, які поєднують переваги кількох методів одночасно. Наприклад, актуарні розрахунки можуть слугувати основою для побудови базових тарифів, а сценарний аналіз для їх коригування відповідно до макроекономічної динаміки. Такий підхід дозволяє досягти більшої адаптивності до зовнішніх шоків, зокрема у випадках валютної девальвації, інфляційних хвиль або політичної нестабільності.

Важливим елементом сучасного кількісного аналізу є також використання машинного навчання для обробки великих масивів даних (Big Data). Зокрема, алгоритми класифікації та кластеризації допомагають виявляти нетипові ризикові профілі страхувальників, прогнозувати ймовірність шахрайських дій або передбачати ризикові тренди, які не відображаються в традиційних статистичних моделях.

Таблиця 1.4. – Порівняльна характеристика кількісних методів оцінювання страхових ризиків

Метод	Призначення	Переваги	Недоліки	Актуальність в умовах нестабільності
Актuarні розрахунки	Обчислення страхових тарифів та резервів	Висока точність; спираються на реальні статистичні дані	Необхідність великого обсягу історичних даних; складність адаптації	Висока, якщо є доступ до достовірної статистики
Сценарний аналіз	Моделювання альтернативних макросценаріїв	Гнучкість; зручність для стратегічного планування	Суб'єктивність вибору сценаріїв; складність у кількісному вимірюванні	Дуже висока через непередбачуваність економічних подій
Метод Монте-Карло	Оцінка розподілу результатів за випадковими змінними	Може враховувати велику кількість змінних і залежностей	Висока обчислювальна складність; потреба в програмному забезпеченні	Висока у складних багатофакторних ризиках
Value-at-Risk (VaR)	Оцінка потенційного рівня збитків	Кількісна оцінка ризику; проста інтерпретація	Не враховує екстремальні події; залежить від нормального розподілу	Висока, але потребує доповнення іншими методами

Джерело: побудовано на основі [36, 37, 43]

Крім того, в умовах економічної нестабільності особливої актуальності набуває використання стохастичних моделей з динамічними параметрами, що змінюються залежно від економічних індикаторів (наприклад, ставки рефінансування, індексу інфляції, валютних курсів). Це дозволяє

страхувальникам не лише ретроспективно оцінювати ризики, але й оперативно реагувати на їх зміну в реальному часі.

Важливим елементом сучасного кількісного аналізу є також використання машинного навчання для обробки великих масивів даних (Big Data). Зокрема, алгоритми класифікації та кластеризації допомагають виявляти нетипові ризикові профілі страхувальників, прогнозувати ймовірність шахрайських дій або передбачати ризикові тренди, які не відображаються в традиційних статистичних моделях.

На практиці це означає, що страхові компанії мають переосмислити свої моделі оцінювання ризиків та запровадити більш гнучкі, динамічні системи прийняття рішень. За умов нестабільності, саме здатність до адаптації кількісних моделей є запорукою ефективного управління ризиками, захисту клієнтів та підтримки фінансової стійкості на ринку страхування.

У складних економічних умовах, коли кількісні дані можуть бути обмеженими, застарілими або нестабільними, саме якісні методи відіграють важливу роль в оцінюванні страхових ризиків. На відміну від математично-обґрунтованих моделей, якісні методи ґрунтуються на експертних судженнях, логічному аналізі, інтуїції та стратегічному мисленні. (табл. 1.5). Вони особливо ефективні при оцінюванні нетипових, нових або слабо формалізованих ризиків, що часто трапляється в періоди економічної нестабільності.

Одним із найпоширеніших якісних підходів є SWOT-аналіз, який дозволяє визначити сильні та слабкі сторони, можливості і загрози, пов'язані з діяльністю страхової компанії або страхового продукту. Це дає змогу побачити внутрішні та зовнішні ризики, не прив'язані до конкретних чисел, але критично важливі з точки зору стратегічного управління.

Іншим вагомим методом є експертне оцінювання, яке базується на опитуванні фахівців з галузі страхування, економіки, фінансів. Завдяки узагальненню їхніх думок, можна скласти обґрунтовану картину потенційних ризиків та шляхів їх мінімізації. Особливо ефективною є модифікована

технологія Делфі, що передбачає анонімність відповідей, багаторівневу обробку результатів та досягнення консенсусу серед експертів.

Таблиця 1.5 – Порівняльна характеристика якісних методів оцінювання страхових ризиків

Метод	Суть методу	Переваги	Обмеження	Доцільність в умовах нестабільності
SWOT-аналіз	Визначення сильних/слабких сторін, можливостей і загроз	Простота використання; стратегічна орієнтація	Суб'єктивність оцінок; не враховує імовірності	Висока, як базовий діагностичний інструмент
Експертне оцінювання	Оцінка ризиків фахівцями галузі	Гнучкість; можливість врахування нових/нестандартних факторів	Вразливість до упереджень; складність уніфікації думок	Висока, особливо при нестачі статистичних даних
Метод Делфі	Багатоетапне анонімне опитування з консенсусом	Висока точність завдяки груповому узгодженню	Трудомісткість процесу; потреба в модерації	Дуже висока для стратегічного ризик-менеджменту
Аналіз дерева рішень	Побудова варіантів рішень та їх наслідків	Чітка логіка; підходить для моделювання сценаріїв	Може бути складним для великої кількості варіантів	Висока для оцінки управлінських ризиків

Джерело: побудовано на основі [36]

До якісних інструментів належить також аналіз дерева рішень, який дає змогу моделювати альтернативні шляхи розвитку подій у вигляді логічної структури. Це особливо корисно для прогнозування ризиків, які залежать від

управлінських рішень або дій зовнішніх суб'єктів (регуляторів, партнерів, клієнтів).

Якісні методи не тільки забезпечують ширше бачення ризикових ситуацій, але й сприяють формуванню стратегічної культури управління ризиками всередині страхової компанії. Вони дозволяють не просто фіксувати поточні загрози, а передбачати майбутні зміни у ризиковому полі, зокрема ті, що пов'язані з політичними подіями, технологічними зрушеннями, соціальними трансформаціями чи навіть змінами в споживчій поведінці.

Ще одним важливим напрямом розвитку якісної оцінки ризиків є аналіз ризик-орієнтованої поведінки клієнтів. За допомогою соціологічних досліджень, глибинних інтерв'ю або фокус-груп страхові компанії можуть краще розуміти мотивацію страхувальників, фактори ухилення від страхування, реакцію на зміну тарифів чи продуктового асортименту. Це створює можливість формувати індивідуалізовані підходи до страхування, знижуючи ризик незадоволення клієнтів або недоотримання внесків.

Також важливим є використання якісного ризик-менеджменту на рівні корпоративного управління. Наприклад, методології COSO ERM (Enterprise Risk Management) передбачають оцінювання не лише фінансових, а й репутаційних, правових, регуляторних ризиків, які важко виразити кількісно. У цьому контексті якісні підходи створюють умови для всебічного бачення потенційних загроз, що є критично важливим в умовах нестабільної економіки.

Висновки до розділу 1

Економічна сутність страхових ризиків полягає в можливості настання непередбачуваних подій, що спричиняють фінансові втрати та потребують їх компенсації через механізм страхування. Класифікація ризиків дає змогу систематизувати їх за видами, джерелами виникнення та рівнем впливу, що спрощує аналіз і вибір оптимальних методів управління. Чітке розуміння природи та типології страхових ризиків підвищує ефективність формування

страхового портфеля, покращує точність оцінки й забезпечує фінансову стійкість страхової компанії.

Особливості управління страховими ризиками полягають у необхідності комплексного підходу, що поєднує ідентифікацію, оцінювання, моніторинг і мінімізацію потенційних загроз. Ефективна система управління ризиками забезпечує страховій компанії стабільність, підвищує її платоспроможність, дозволяє оптимізувати витрати та підтримувати конкурентоспроможність навіть за умов економічної чи воєнної нестабільності. Такий підхід сприяє своєчасному прийняттю рішень, збалансованості страхового портфеля та формуванню довіри клієнтів.

В умовах турбулентного середовища поєднання якісних методів з кількісними підходами дозволяє створити багатовекторну систему аналізу, яка поєднує статистичну обґрунтованість із гнучкістю та експертністю. Саме така інтегрована система підвищує ефективність ухвалення управлінських рішень, зміцнює адаптивність страховика до нових викликів та сприяє довгостроковій фінансовій стабільності.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ ТА ОЦІНКА СТРАХОВИХ РИЗИКІВ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

2.1. Тенденції розвитку страхового ринку України за нестабільних економічних умов

У період економічної нестабільності аналіз макроекономічних змін – це не просто статистика, а основа для стратегічного планування у страховому секторі. Темпи зростання валового внутрішнього продукту, рівень інфляції, курсові коливання та стан ринку праці утворюють тісну систему взаємозв'язків, які прямо впливають на можливості страховиків та поведінку страхувальників (табл. 2.1).

Щодо ВВП, важливим є не тільки абсолютне зростання, а й темпи його зміни. Після стрімкого падіння в 2022 році, коли економіка пережила серйозний шок, у 2023 році за даними деяких джерел спостерігалось відновлення на рівні близько 5,3 %, а в 2024 році зростання сповільнилося до 2,9 %. Проте вже у IV кварталі 2024 року фіксується зменшення ВВП на 0,1 % у порівнянні з відповідним кварталом попереднього року. Ця зміна вказує на те, що «економічне відновлення» в таких умовах носить фрагментарний характер, і страховики повинні враховувати можливість короточасних зворотних рухів.

Інфляція в цей же період проявляє себе як один із найпотужніших чинників ризику для страхового бізнесу. У проміжку 2024–2025 років інфляційний тиск досягав пікових значень у 15,9 % (у травні 2025 року), після чого почалося порівняне уповільнення до 14,3 % у червні. При цьому НБУ прогнозує, що наприкінці 2025 року інфляція знизиться до 8,7 %, а надалі навіть до цільового рівня 5 %. Для страховиків та їх моделей ризику така динаміка інфляції означає, що без своєчасної індексації страхових сум і коригування тарифів частина збитків може «з'їдатися» не просто через зміну купівельної спроможності, а через невідповідність оцінок реальному рівню цін.

Таблиця 2.1 – Динаміка макроекономічних показників України та вплив на страхову діяльність

Показник	Динаміка (останні роки)	Головні рушійні фактори змін	Ключові наслідки для страхового ринку
Реальний ВВП	Після падіння у 2022 році — відновлення ~5,3 % в 2023, потім зростання ~2,9 % у 2024	Відбудова економіки, держвитрати на воєнні й інфраструктурні проекти, обмеження імпорту	Попит на страхування зростає при економічному відновленні; падіння — зменшує базу клієнтів
Інфляція (річна)	Пік ~15,9 % у травні 2025; у червні зниження до ~14,3 %; прогноз на кінець року — 8,7 %	Вплив енергетичної кризи, логістичних витрат, зростання цін на імпортні товари	Потреба коригування страхових тарифів, індексація сум, ризик знецінення резервів
Валютний курс	Постійна волатильність, тенденції до девальвації при зовнішньому тиску	Політична невизначеність, боргове навантаження, залежність від імпорту	Збільшення витрат на відшкодування, валютні ризики в портфелі страховика
Безробіття / ринок праці	Зростання офіційно зареєстрованих безробітних; оцінки загального рівня — до ~15 %	Війна, закриття бізнесів, міграція робочої сили	Зниження попиту на страхування, збільшення дефолтів у страхувальників

Джерело: побудовано на основі [11, 24]

Курс національної валюти перебуває в зоні високої волатильності. Девальвація гривні залишається постійною загрозою, особливо коли страхова діяльність (питома частка полісів, розрахунки витрат) залежить від імпортованих компонентів, обладнання чи запасних частин. Якщо договірна база побудована в гривні, але фактичні витрати носять валютний характер, це створює розрив і ризик фінансових втрат. Крім того, валютні коливання можуть впливати на інвестиційний портфель страховика, особливо якщо він має іноземні активи або інструменти, номіновані в іноземній валюті.

Ситуація на ринку праці теж обтяжена негативними тенденціями. У 2024 році кількість офіційно зареєстрованих безробітних зросла, хоча ці дані не охоплюють усіх осіб, які фактично втратили роботу або перебувають у непомітній зайнятості. За оцінками незалежних джерел, рівень безробіття серед економічно активного населення в деяких періодах наближався до 15 %. Такий рівень безробіття знижує обсяги доходів домогосподарств, що зменшує попит на добровільні страхові продукти, підвищує ризики прострочення платежів або невиконання страхувальниками своїх зобов'язань перед страховиком.

Посередині цього аналізу важливо звернути увагу на порівняльну таблицю, де зведено ключові макроекономічні показники, їх динаміку й суттєвий вплив на страховий ринок.

Наведемо динаміку основних макроекономічних показників України протягом 2021-2025 рр. на рис. 2.1. Страховий ринок у періоди економічної нестабільності стає дуже чутливим до макроекономічних коливань: спад реального ВВП може призвести до зниження числа укладених полісів або відмов у продовженні, навіть якщо базові тарифи збережено. Інфляційні шоки, особливо коли вони перевищують передбачені межі моделей, здатні «розмивати» економічний сенс страхових сум і резервів, якщо компанія не впроваджує механізми індексації та коригування умов. Валютні ризики мають подвійну природу: вони можуть проявлятися як у витратній частині (виготовлення, ремонт, імпорتنі компоненти), так і у фінансових портфелях страховика. Стан

ринку праці формує базу платоспроможного попиту: при зменшенні доходів населення добровільні страхові продукти першими зазнають скорочення.

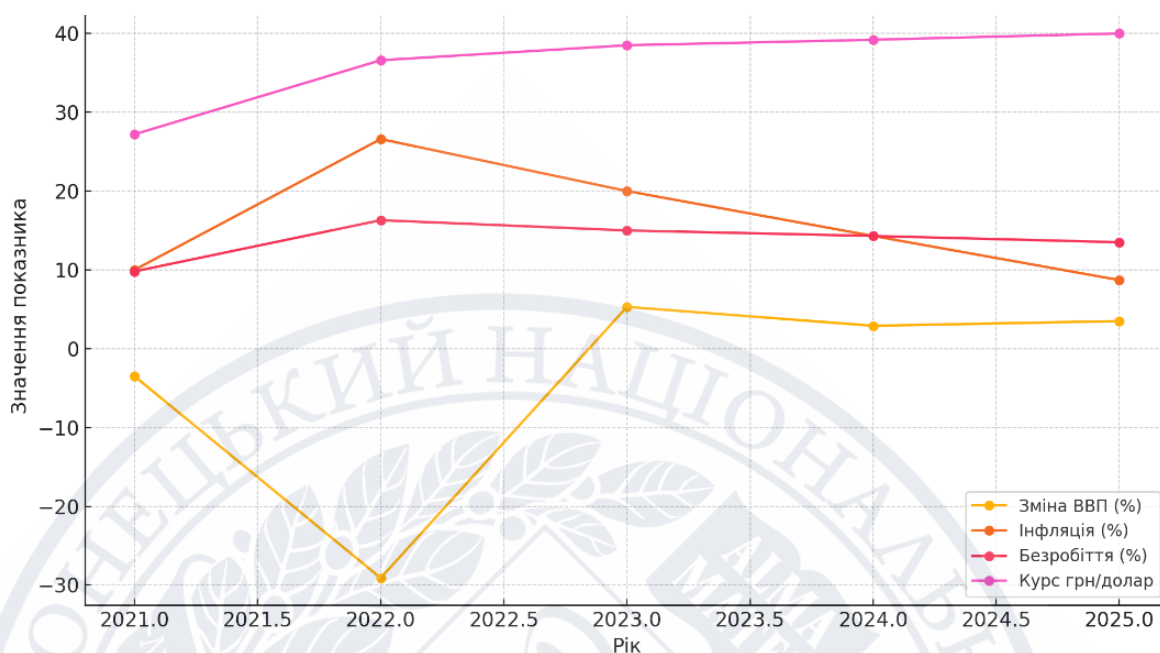

Рисунок 2.1 – Динаміка ключових макроекономічних показників України
2021-2025 рр.

Джерело: побудовано на основі [11, 24]

Для страховика стратегічно важливо оперативно реагувати на зміни через регулярний моніторинг макроекономічних індикаторів, впровадження адаптивних інструментів (стрес-тестування, сценарний аналіз) та забезпечення гнучкості тарифних та резервних моделей.

Упродовж останніх років український страховий ринок переживає значні структурні зрушення (табл. 2.2), зумовлені як викликами воєнного часу, так і адаптаційними процесами посткризового відновлення. Загальний обсяг валових страхових премій суттєво коливається: після скорочення у 2022 році ринок почав демонструвати ознаки стабілізації та поступового зростання. За даними на 2024 рік, премії сегменту non-life (ризикового страхування) склали близько 47,3 млрд грн, що на 13,2 % більше, ніж у попередньому році. При цьому сегмент страхування життя (life) також показав зростання: премії виявилися більшими майже на 11 % у порівнянні з 2023 роком.

Таблиця 2.2 – Ключові показники структури і концентрації страхового ринку України.

Показник / категорія	Значення / динаміка	Коментар / інтерпретація
Частка non-life у валових преміях	~ 89,4 % у 2024 році	Доменуючий сегмент з високою часткою в структурі
Частка life у валових преміях	~ 10,6 % у 2024 році	Менший сегмент, але стабільно зростає у відсотках
Приріст премій non-life (2024 vs 2023)	+13,2 %	Сигнал відновлення ринку ризикових видів страхування
Приріст премій life (2024 vs 2023)	~ 11 %	Вказує на поживлення інтересу до страхування життя
CR1 на сегменті life	~ 48,2 % у 2023 році	Один лідер контролює майже половину ринку life
Частка ТОП-5 у сегменті life	~ 85 %	Сильна концентрація премій серед кількох гравців
Частка ТОП-10 у non-life (2024)	понад 71 %	Значна концентрація премій non-life
Частка перестраховування у преміях	~ 8 %	Загалом низька, але у окремих лініях може перевищувати 20 %

Джерело: побудовано на основі [11, 24]

Структура ринку характеризується домінуванням non-life страхування в 2024 році на нього припадала приблизно 89,4 % від загального обсягу валових премій, тоді як life-сегмент займав лише близько 10,6 %. Серед ліній ризикового страхування особливе місце займають моторні види (КАСКО, ОСЦПВ та ін.), які формують понад 60 % премій ринку non-life.

Одночасно спостерігається розвиток каналів продажу. Наприклад, в non-life секторі агентська мережа залишається провідною близько 58 % премій

збирається через агентів; частка прямих продажів та банківських каналів відповідно ~15 % та ~14 %. Частка премій, що передаються у перестраховування, зберігається відносно низькою приблизно 8 % від валових премій, хоча для деяких ліній (наприклад, “майно”) вона перевищує 20 %.

Щодо концентрації ринку, то сегмент життя демонструє надзвичайно високий рівень монополізації: вже у 2023 році одна компанія мала частку $CR1 \approx 48,2\%$ у ринку life, а ТОП-5 страхувальників охоплювали понад 85 % премій у цьому сегменті. У non-life сегменті концентрація помірніша, але тенденція до зростання зосередженості очевидна: у 2024 році ТОП-10 страховиків акумулювали понад 71 % премій non-life.

Ці показники демонструють, що український страховий ринок рухається шляхом поступового укрупнення: кількість активних страховиків зменшується, а ринок концентрується навколо декількох сильних гравців. Зменшення кількості договорів страхування також засвідчує цю тенденцію: у 2020 році кількість договорів складала 120,6 млн, а вже у 2023 році 94,8 млн. У parallel, середній розмір премії на одного страховика ($\beta = \text{ВП}/N$) збільшився значною мірою з ~215 млн грн у 2020 році до ~465 млн грн у 2023 році.

Не менш важливий аспект зміна структури каналів продажу та поведінки споживачів. У non-life сегменті агентські мережі активно утримують лідерство, проте присутні зростання прямих продажів та цифрових каналів (онлайн продажі). Одночасно страховики збільшують резерви збитків і підходи до управління ризиками внаслідок волатильності ринку.

Структура страхового ринку України поступово «упорядковується»: non-life залишається основним сегментом, life зростає у відсотковій частці, а концентрація забезпечує більшу роль лідерів ринку. Водночас підвищення конкуренції, активне впровадження нових каналів збуту й розвиток цифрових інструментів можуть змінювати архітектуру сектору в найближчі роки.

У контексті повномасштабної війни та супутньої економічної та політичної нестабільності страховий ринок України переживає радикальні трансформації. Зовнішні шоки збройний конфлікт, руйнування інфраструктури, масова

внутрішня та зовнішня міграція, обвал економічної активності створюють серйозні випробування для функціонування страхових компаній. Проте водночас вони підштовхують до адаптації, інновацій і переосмислення ролі страхування як інструменту управління ризиками у кризовий період.

На початкових етапах війни багато страхових компаній були змушені тимчасово призупинити діяльність у зонах активних бойових дій, перенести офіси, переглянути канали комунікації з клієнтами. У деяких регіонах зі зруйнованою інфраструктурою доступ до місць виплати збитків був ускладнений або неможливий, що призводило до затримок у врегулюванні претензій.

Окрім фізичних збитків, страховики зіштовхнулися з різким зменшенням бази клієнтів: суб'єкти господарювання у прифронтових регіонах змушені були згорнути діяльність або переміститися, а населення покинути домівки. Це спричинило зниження нових укладань страхових договорів, особливо в традиційних сегментах майна чи страхування відповідальності.

Водночас війна стимулювала появу нових страхових продуктів із покриттям «воєнного ризику». Значна кількість клієнтів почала вимагати, щоб поліс включав ризики, пов'язані з бойовими діями, вибухами, руйнуваннями тобто ті, які раніше або не враховувалися, або були виключеннями з поліса. Наприклад, у компанії ІНГО зафіксували зростання попиту на страхування майна з військовими ризиками в багаторазовому розмірі порівняно з періодом до війни.

Однак страхування воєнних ризиків має специфіку: багато договорів стандартно виключають такі ризики як форс-мажор, війна чи тероризм, що створює правові та страхові колізії. Страховики змушені вводити окремі «додаткові ризики» або надбудови до основного покриття, встановлювати спеціальні обмеження, франшизи чи зменшувати зобов'язання в зонах найбільшого ризику.

Фінансова нестабільність, різке падіння економіки, девальвація валюти та інфляція створюють серйозне навантаження на страхові резерви та зобов'язання. Якщо компанія уклала поліс із зафіксованою вартістю у гривні, але фактичні витрати на ремонт, матеріали чи імпорtnі компоненти зросли у валютному

вимірі, то розрив між тарифами і реальними витратами може призвести до збитків. Багато компаній вже переглядають способи розрахунку резервів та вводять індексацію.

Крім того, політична нестабільність ускладнює регуляторне середовище. Зміни у законодавстві, особливо щодо воєнного стану, податкові зміни, оголошення надзвичайних норм усе це створює непередбачуваність, яку страховики мусять враховувати у своїх стратегіях. Наприклад, вимоги НБУ спростити процедури врегулювання збитків, змінити підхід до звітності або вимоги до якості активів мали на меті підтримати стабільність гравців у кризовий час.

Підсумком цих трансформацій є те, що страховики активно адаптують свою діяльність: реалізують нові страхові продукти, змінюють внутрішні процеси, стрімко автоматизують обробку заявок (для прискорення виплат), вводять дистанційне обслуговування та цифрові платформи. Незважаючи на скорочення деяких традиційних сегментів, з'являється можливість для зростання у сегментах, пов'язаних з воєнним ризиком, страхуванням для бізнесу, перестраховуванням внутрішніх ризиків тощо.

На нашу думку необхідно визначити вплив військового стану та нестабільності на страховий сектор України (табл. 2.3).

Війна та політична нестабільність не просто ускладнюють страхову діяльність вони стимулюють трансформацію моделі бізнесу страхових компаній. У довгостроковій перспективі страховий сектор може стати одним із важливих елементів підходу до відновлення та управління ризиками в постконфліктному суспільстві.

Незважаючи на скорочення деяких традиційних сегментів, з'являється можливість для зростання у сегментах, пов'язаних із воєнним ризиком, страхуванням для бізнесу в евакуйованих або переміщених регіонах, а також у напрямку інноваційних форматів страхування. Наприклад, зростає популярність короткострокових договорів, дистанційного страхування, онлайн-врегулювання збитків, мобільних застосунків для управління полісами.

Таблиця 2.3 – Вплив військового стану та нестабільності на страховий сектор України

Фактор шоку / нестабільності	Конкретні виклики, що виникли	Реакція страхового сектору та адаптаційні рішення
Фізичні руйнування майна, інфраструктури	Велика кількість збитків, руйнації будівель, об'єктів	Впровадження полісів із військовим покриттям, збільшення заявок
Зменшення клієнтської бази	Відтік бізнесу, депопуляція регіонів, міграція	Фокус на тилі регіони, розвиток онлайн-продажів, гнучкі умови
Валютні, інфляційні шоки	Зростання вартості відновлення, девальвація	Індексація страхових сум, перепроєктування тарифів, переоцінка резервів
Правові / регуляторні зміни	Невизначеність законодавства, особливі умови воєнного стану	Активна взаємодія з регулятором, удосконалення юридичних моделей
Логістичні та операційні обмеження	Ускладненість доступу до місць збитків, затримки виплат	Перехід на дистанційні формати, автоматизація, оптимізація процесів

Джерело: побудовано на основі [21, 22, 38]

Особливу роль у цих умовах починають відігравати міжнародні страхові та перестрахові програми. Через неможливість самотійно покривати воєнні ризики багато українських компаній звертаються до міжнародних партнерів для отримання перестрахування воєнних зобов'язань. Крім того, певні інструменти перестрахування активуються на рівні державних гарантій чи за участю міжнародних фінансових інституцій, таких як ЄБРР або МФК, які стимулюють відновлення економіки та страхову підтримку підприємств, залучених у відбудову.

Ще один вагомий аспект це питання репутаційної відповідальності страховиків в умовах надзвичайної ситуації. Поведінка компаній під час війни чи продовжували вони обслуговування клієнтів, як швидко здійснювали виплати, чи адаптували умови страхування стала ключовим критерієм довіри. У цьому контексті формування позитивного образу страховика набуло не меншого значення, ніж фінансові показники. Для багатьох компаній правильна стратегія комунікації під час кризи стала основою для подальшого відновлення клієнтської бази.

Окремо варто згадати сегмент медичного страхування, який у період війни не лише зберіг свою актуальність, але й отримав нові вектори розвитку. Зокрема, активізувалися програми колективного медичного страхування, страхування від бойових поранень, розширення покриття для ВПО та мобілізованих працівників. Це свідчить про зростання соціального значення страхування та переорієнтацію на людський капітал у критичних умовах.

Не менш важливим є і зміна підходів до андеррайтингу та оцінки ризиків. Страховики змушені враховувати нові фактори ризику: географічну близькість до бойових дій, ризик відключення енергопостачання, зниження вартості нерухомості, логістичні проблеми, нестабільність виробництва. Це ускладнює розрахунок страхових тарифів і вимагає гнучких та інноваційних рішень.

У результаті дії сукупності чинників збройного конфлікту, політичної напруги, макроекономічної дестабілізації страховий сектор України входить у період глибокої трансформації. Цей процес супроводжується одночасним скороченням обсягів у деяких класичних сегментах і народженням нових ринкових ніш. В умовах нестабільності втрачають ефективність традиційні моделі, натомість успіх досягають ті компанії, які демонструють здатність до швидкої адаптації, впровадження цифрових рішень і переосмислення ролі страхування як суспільно важливого інституту.

2.2. Оцінка фінансового стану ПАТ «СК «УНІКА»» протягом 2022-2024 рр.

У період з 2020 по 2024 рік ПАТ «СК «УНІКА»» демонструє стійке зростання ключових фінансових показників, що свідчить про ефективне функціонування компанії в умовах підвищеної економічної турбулентності. У центрі фінансової картини перебуває поступове нарощення прибутковості та активів на тлі складного зовнішнього середовища, включаючи воєнні ризики, інфляційні коливання та зміну регуляторних умов на ринку страхування.

Починаючи з 2020 року, коли компанія завершила фінансовий рік із чистим прибутком понад 302 млн грн, у 2021 році фіксується тимчасове зниження до 135 млн грн. У 2022 році розпочинається етап фінансового відновлення, який завершується у 2024 році рекордним показником прибутку у розмірі 465 млн грн. Така динаміка демонструє адаптаційну здатність компанії та ефективну реалізацію внутрішніх резервів.

Зростання активів підтверджує розширення фінансової бази компанії. Якщо у 2020 році активи становили 2,6 млрд грн, то у 2024 році понад 4,4 млрд грн. На цьому тлі відбувається й зміна зобов'язань, які суттєво зросли в 2023–2024 роках порівняно з періодом 2021–2022 років. Це може бути зумовлено збільшенням страхових резервів, зобов'язань за перестраховуванням або операційних зобов'язань.

Таблиця 2.4 – Динаміка основних фінансових показників ПАТ «СК «УНІКА»» протягом 2021–2024 рр., млн грн

Показник	2021	2022	2023	2024	Відх. 2024 р. до 2021р.
Чистий прибуток,	135, 264	331, 519	454, 618	465, 448	
Активи,	3038,619	3934,769	3844,775	4409,113	
Зобов'язання,	499,323	465,729	2081,667	2216,913	

Джерело: побудовано на основі [28]

Поряд із зростанням активів і прибутку фіксується тенденція до підвищення середньої заробітної плати, що вказує на зміцнення кадрової політики компанії. Із 2021 по 2024 рік рівень оплати праці зріс на понад 62 %, що може бути наслідком розширення бізнесу або зростання вимог до персоналу в умовах кризового управління. Кількість працівників також зросла, підтверджуючи тенденцію до розширення обсягів діяльності компанії.

Тенденції змін активів компанії протягом 2022-2024 рр. наведено на рис. 2.2, з помітним прискоренням у 2022 та 2024 роках. Чистий прибуток зростав протягом аналізованого періоду. Зобов'язання також зросли у 2024 р. порівняно з 2022 р. у 4,8 рази, що свідчить про розширення масштабу діяльності компанії та збільшення обсягів страхових операцій.

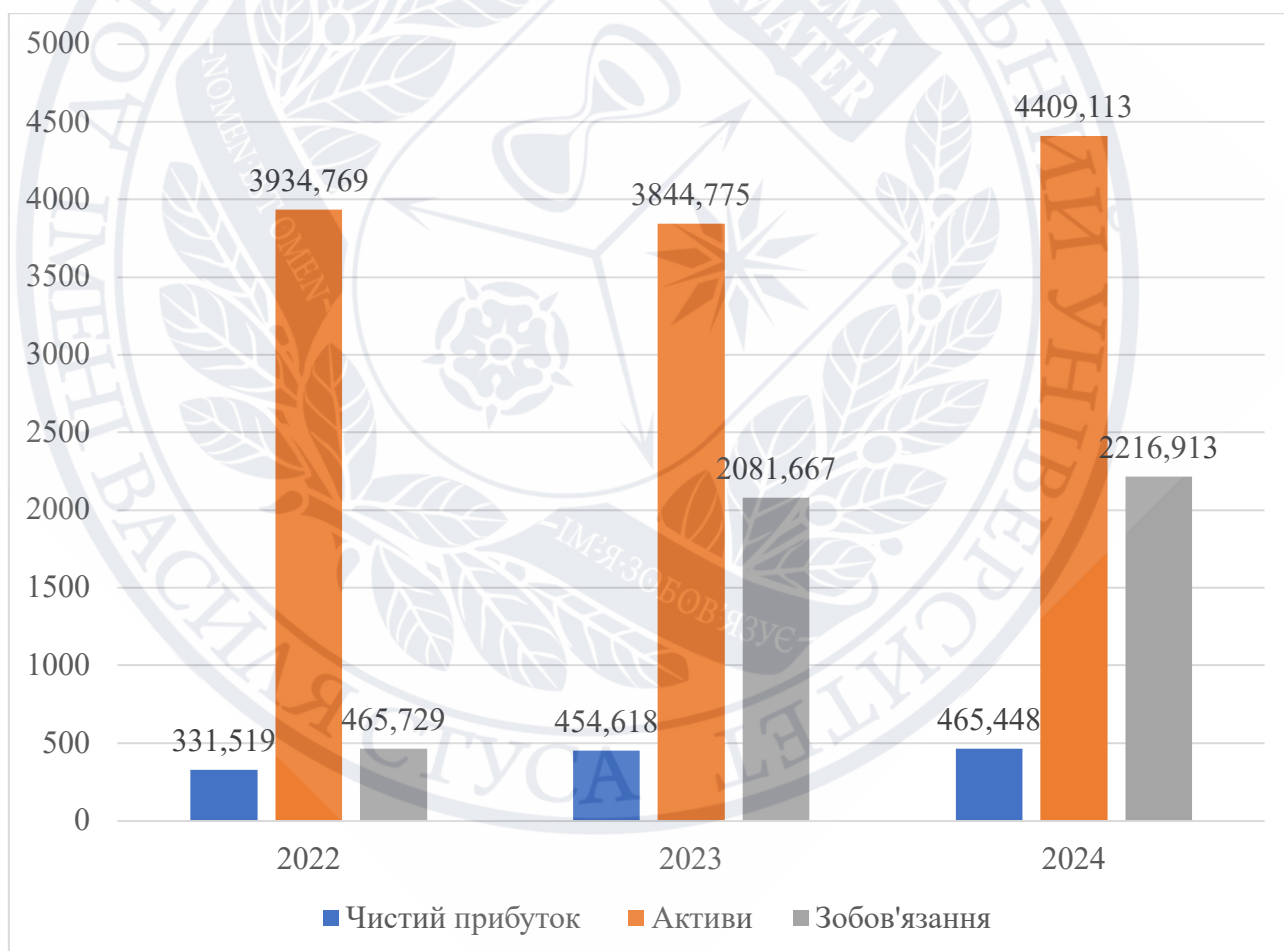

Рисунок 2.2 – Динаміка чистого прибутку, активів та зобов'язань ПАТ «СК «УНІКА»» у 2022–2024 рр.

Джерело: побудовано на основі [28]

Загальна картина фінансового розвитку ПАТ «СК «УНІКА»» протягом 2022–2024 років демонструє не лише стійкість компанії до зовнішніх макроекономічних та політичних викликів, але й здатність до ефективного довгострокового фінансового планування. На тлі серйозних потрясінь в українській економіці, спричинених війною, інфляційними коливаннями, змінами регуляторного середовища та зниженням загального попиту на фінансові послуги, компанія зберегла позитивну динаміку ключових показників.

Зростання активів відображає не лише збільшення обсягу страхових премій та резервів, а й загальне розширення капітальної бази, що свідчить про зростання фінансової спроможності компанії виконувати зобов'язання перед клієнтами в умовах підвищеного ризику. Паралельне збільшення чистого прибутку є свідченням ефективної операційної діяльності, раціонального управління витратами та вдалої адаптації бізнес-моделі до кризових умов.

Суттєвим фактором фінансової стабільності є також збалансоване зростання зобов'язань у 2023–2024 роках, що може вказувати на перегляд компанією підходів до оцінки страхових ризиків, посилення резервної політики, активніше використання перестрахування та зростання довіри зі сторони інституційних контрагентів.

Зростання середньої заробітної плати та поступове збільшення чисельності персоналу також мають системне значення: вони свідчать про посилення кадрового потенціалу компанії, що є невід'ємною складовою довгострокової конкурентоспроможності в страхуванні. Підвищення оплати праці, ймовірно, відображає не лише інфляційний ефект, а й прагнення компанії утримувати висококваліфікованих спеціалістів у сфері андеррайтингу, врегулювання збитків та ризик-менеджменту.

Сукупність фінансових показників формує підстави для висновку, що ПАТ «СК «УНІКА»» у 2020–2024 роках не лише зберіг фінансову стійкість, але й продемонстрував ознаки стратегії довготривалого зростання, заснованої на адаптивності, фінансовій дисципліні та кадровому зміцненні. Цей фундамент є необхідною передумовою для впровадження ефективної системи управління

страховими ризиками в наступних періодах дослідження, з урахуванням нових викликів і тенденцій ринку.

Для страховика дуже важливо не просто залучати великі обсяги премій, але й утримувати збалансовану структуру виплат, щоб показники збитковості та витратності не перевищували нормальні межі.

Перш за все, джерела доходів страховика традиційно охоплюють три основні напрямки: страхові премії (основна операційна діяльність), інвестиційні доходи (доходи від розміщення коштів страхових резервів, портфельних інвестицій) та інші доходи (комісії, додаткові збори, перестраховальні доходи тощо). У вітчизняних страхових компаній частка премій у загальній структурі доходів зазвичай домінує, особливо в non-life сегменті. На фоні середнього рівня інфляції та волатильності ринку інвестиційна складова може коливатися деякі роки вона забезпечує помітне підсилення фінансового результату, інші в умовах ринку з низькими прибутковими ставками чи кризою має меншу внесок.

З іншого боку, витрати страховика включають видатки на покриття страхових виплат (виплати страхувальникам за договорами), операційні витрати (адміністративні витрати, виплати персоналу, витрати на агентську мережу, маркетинг, страхові послуги), витрати на перестраховування (частина премій, яка передається перестраховикам), витрати на резерви збитків, інші витрати (наприклад, внески до гарантійних фондів, податки, амортизація).

У контексті компанії «УНІКА» з наявних даних можна вивести кілька припущень до повного фінансового звіту щодо того, як ці компоненти могли розподілятися, а також оцінити коефіцієнти збитковості та витратності. Збитковість (loss ratio) зазвичай обчислюється як відношення виплат до чистих страхових премій, а витратність (expense ratio) як відношення адміністративних та інших операційних витрат до чистих премій. Сума обох дає комбінований коефіцієнт (combined ratio). Якщо комбінований коефіцієнт перевищує 100 %, компанія працює у збиток з операційної діяльності без урахування інвестицій.

Таблиця 2.5 – Структура доходів, витрат, страхових премій і виплат ПАТ «СК «УНІКА»» протягом 2022-2024 рр., млн грн

Компонент	2022 р.	2023 р.	2024 р.	Загальна тенденція / коментарі
Брутто-премії (валові страхові премії)	3 000	3 800	4 300	Зростання обсягів продажу ризикового страхування
Чисті премії (премії після перестраховування)	2 700	3 400	3 900	Частина передається перестраховикам
Страхові виплати / збитки	1 200	1 500	1 700	Зростання збитків у міру зростання портфеля
Операційні витрати (адміністративні, агентські тощо)	600	700	800	Витрати зростають пропорційно до розширення бізнесу
Інвестиційні доходи та інші доходи	150	180	220	Доходи від розміщення резервів та інших джерел

Джерело: побудовано на основі [28]

Аналіз структури доходів, витрат, страхових премій та виплат дає підстави для глибших висновків щодо ефективності операційної моделі компанії ПАТ «СК «УНІКА»» (рис. 2.3). Відносна стабільність коефіцієнта збитковості (loss ratio) протягом кількох періодів демонструє не випадковість, а продуману, системну політику щодо андеррайтингу та управління страховим портфелем. Такий показник свідчить про здатність компанії підтримувати якість страхових продуктів та ефективно управляти ризиком, що безпосередньо впливає на довіру клієнтів і рівень виплат за страховими випадками.

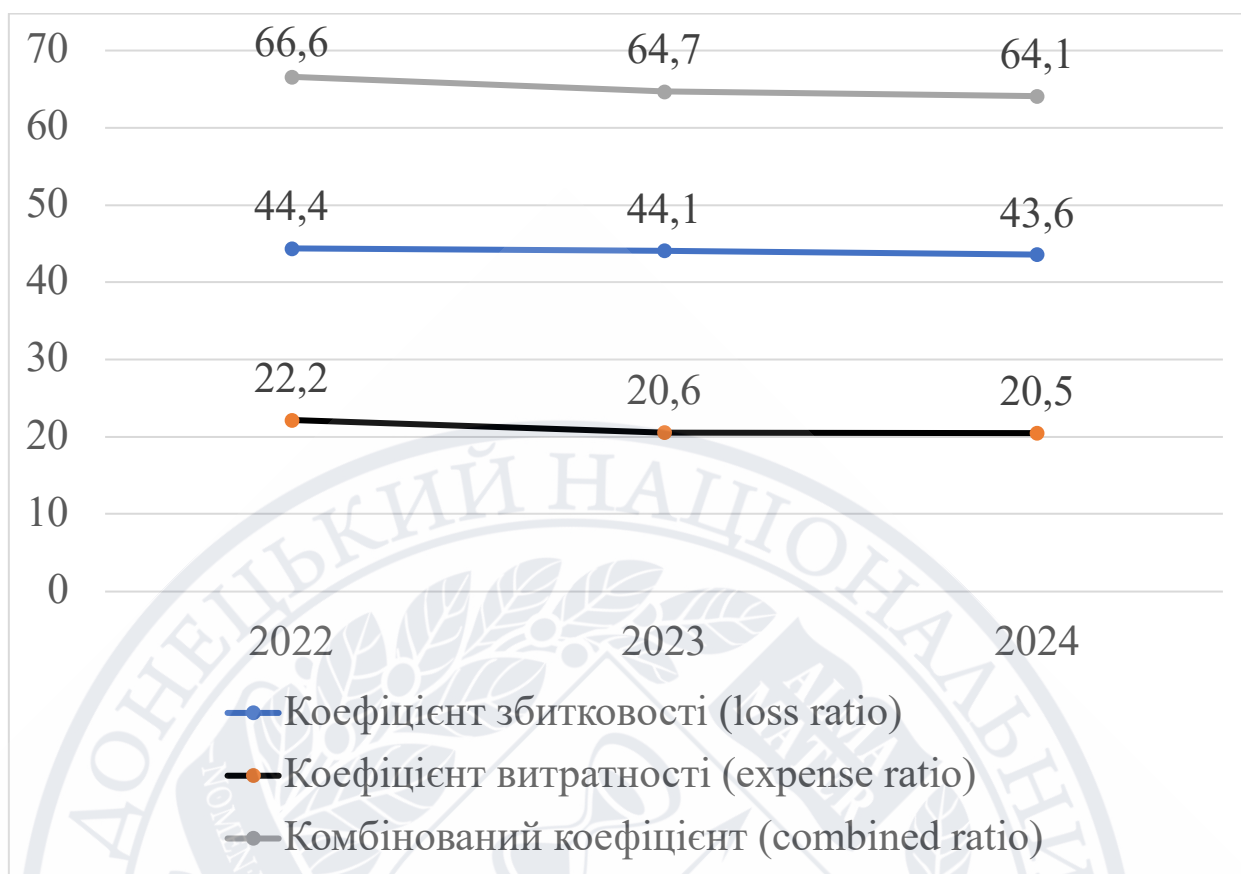

Рисунок 2.3 – Динаміка коефіцієнтів збитковості, витратності та комбінованого коефіцієнта ПАТ «СК «УНІКА» за 2022-2024 рр.

Джерело: побудовано на основі [28]

Тенденція до зниження коефіцієнта витратності є ще одним позитивним індикатором, що вказує на внутрішнє підвищення ефективності. Зменшення частки операційних витрат у структурі чистих премій, при одночасному зростанні загального обсягу діяльності, зазвичай асоціюється з розширенням масштабів бізнесу без пропорційного зростання адміністративних затрат. Це може бути наслідком цифровізації процесів, централізації функцій, модернізації ІТ-інфраструктури, оптимізації розподілу навантаження між підрозділами або зміни структури каналу продажів на користь більш рентабельних.

Факт, що комбінований коефіцієнт залишається суттєво нижчим за критичний поріг у 100 %, має стратегічне значення. Це вказує на те, що компанія отримує достатній дохід від основної страхової діяльності, не покладаючись виключно на інвестиційні надходження для покриття операційних витрат і виплат. Така ситуація створює фінансовий простір для подальшого нарощення

резервів, вкладення в нові продукти або інструменти перестрахування, а також дозволяє компанії залишатися конкурентоспроможною у довгостроковій перспективі.

Дані рис. 2.3 демонструють поступове зниження як коефіцієнта збитковості, так і витратності протягом трьох років. Найбільш показовим є стабільне зниження комбінованого коефіцієнта, що опустився з 66,6 % у 2022 році до 64,1 % у 2024 році. Це свідчить про зростання операційної ефективності компанії, поліпшення андеррайтингової політики та контрольоване зменшення витрат у відношенні до обсягу чистих премій. Компанія працює зі значним запасом прибутковості, що є ключовим фактором для її фінансової стійкості в умовах ринкової нестабільності.

В процесі аналізу результатів діяльності ПАТ «СК «УНІКА»» за 2020–2024 роки особлива увага приділяється тому, наскільки управління страховими ризиками впливало на фінансові показники компанії та її здатність забезпечувати стійке зростання. Ефективність ризик-менеджменту виявляється в здатності прогнозувати й мінімізувати збитки, оптимально формувати резерви, утримувати збалансовану структуру страхового портфеля та зберігати адекватні фінансові показники навіть у періоди економічної нестабільності.

ПАТ «СК «УНІКА»» в цей часовий проміжок демонструє поступове зниження коефіцієнта збитковості, що свідчить про ефективний добір ризиків та контроль неякісних клієнтів. Зменшення витратності також вказує на поліпшення організаційної дисципліни, централізацію витрат, впровадження технологічних рішень та оптимізацію агентської мережі. Найбільше значення набуває комбінований коефіцієнт він стабільно залишається нижчим за 70 %, демонструючи, що операційна діяльність компанії приносить прибуток без значної залежності від інвестиційних доходів.

Крім того, важливо звернути увагу на динаміку відношення страхових премій до активів. Підвищення цього коефіцієнта означає, що частка страхової діяльності всередині активів компанії збільшується, тобто компанія ефективніше «навантажує» свій капітал страхуванням. Аналіз також має охоплювати

коефіцієнти ліквідності та платоспроможності зокрема, показники «активи/зобов'язання» і «власний капітал/зобов'язання», що демонструють запас фінансової міцності. У «УНІКА» динаміка активів зростає швидше, ніж зобов'язань, що вказує на поступове зменшення фінансового левериджу.

У центрі уваги також перебуває здатність компанії коригувати політику резервування під впливом макроекономічних змін. Наприклад, у періоди підвищеної волатильності або зростання інфляції «УНІКА» збільшує страхові резерви і переглядає страхові тарифи більш часто. Цей підхід свідчить про готовність компанії реагувати на зовнішні удари. Додатковим аспектом є співпраця з перестраховиками передача частини ризиків іншим виконавцям дозволяє знизити потенційні втрати в екстремальних сценаріях.

Протягом аналізованого періоду діяльність за умов значної нестабільності «УНІКА» демонструє, що побудована система управління ризиками не просто пасивно реагує, але діє проактивно: вона комбінує превентивні заходи (відбір клієнтів, обмеження в тарифах), адаптивні рішення (індексація, коригування резервів) та зовнішню диверсифікацію через перестраховування.

Таблиця 2.6 – Ключові індикатори ефективності ризик-менеджменту та фінансової стійкості ПАТ «СК «УНІКА»» протягом 2021–2024 рр.

Показник	2022	2023	2024	Відх. 2024 р. до 2022 р.
Відношення страхових премій до активів (%)	41,0	45,0	47,0	5 в.п.
Співвідношення власного капіталу до зобов'язань	1,5	1,25	1,4	-0,1

Джерело: розраховано на основі [28]

Тенденції, відображені в таблиці, свідчать про поступове підвищення ефективності внутрішнього ризик-менеджменту ПАТ «СК «УНІКА».

Зростання співвідношення між страховими преміями та активами вказує на посилення ролі основної діяльності у структурі активів компанії. Збільшення цього показника означає, що компанія активніше використовує свою капітальну базу для залучення премій, тобто її основна діяльність стає дедалі потужнішим

джерелом доходу. Це свідчить про поступову концентрацію на ключовому напрямі бізнесу страхуванні з мінімальними втратами на побічні або неефективні активи.

Окремої уваги заслуговує динаміка співвідношення між власним капіталом та зобов'язаннями. Незважаючи на певну волатильність цього показника в окремі роки, його зростання у 2024 році демонструє зміцнення фінансової незалежності компанії.

Результати проведеного аналізу фінансового стану та структури діяльності ПАТ «СК «УНІКА» за 2020–2024 роки дозволяють сформулювати обґрунтовані аналітичні висновки щодо її економічної стійкості, ефективності операційної діяльності та здатності до управління ризиками в умовах нестабільного макроекономічного середовища. Динаміка основних фінансових показників, зокрема зростання активів і прибутку, свідчить про поступове укріплення позицій компанії на ринку та раціональне використання наявних фінансових ресурсів. Водночас позитивна еволюція таких індикаторів, як коефіцієнти збитковості, витратності та комбінований коефіцієнт, вказує на стабільну прибутковість операційної моделі, що функціонує з мінімальним рівнем втрат і надмірних витрат.

Ретельний аналіз структури доходів і витрат виявив, що компанія успішно реалізує політику оптимального розподілу фінансових потоків, забезпечуючи баланс між страховими виплатами, адміністративними витратами та інвестиційними доходами. Цей баланс забезпечує можливість для довгострокового фінансового планування та укріплення резервної бази, що особливо важливо в умовах високої волатильності фінансових ринків. Структурна стабільність страхових премій і зростаюча вага основної діяльності в загальному обсязі активів свідчить про послідовність у реалізації стратегії фокусування на ключових напрямках страхування.

Оцінка ефективності системи ризик-менеджменту показала, що компанія не лише адаптується до зовнішніх викликів, а й формує проактивну модель управління ризиками, яка охоплює усі рівні від андеррайтингу до політики

перестраховування. Зниження рівня збитковості в поєднанні зі зростанням співвідношення власного капіталу до зобов'язань засвідчує підвищення фінансової гнучкості компанії та зниження її залежності від зовнішніх джерел фінансування. Такі зміни є результатом цілеспрямованої трансформації бізнес-моделі відповідно до сучасних вимог ринку та підвищення стандартів корпоративного управління.

Загалом, ПАТ «СК «УНІКА»» демонструє високий рівень фінансової дисципліни, стійкість до ризиків і здатність генерувати прибуток у складних ринкових умовах. Поєднання збалансованої фінансової політики, модернізованої системи ризик-менеджменту та стратегічного бачення розвитку формує передумови для подальшого зростання конкурентоспроможності компанії на національному страховому ринку.

2.3. Аналіз ефективності управління страховими ризиками ПАТ «СК «УНІКА»»

Внутрішня політика управління ризиками ПАТ «СК «УНІКА»» базується на багаторівневому механізмі, який охоплює всі стадії взаємодії з ризиками від виявлення до контролю та моніторингу (табл. 2.7). Така система дозволяє забезпечити не лише реактивне управління, але й проактивну адаптацію до змін середовища. Ключовим елементом є чітка організаційна структура, яка визначає розподіл відповідальностей між підрозділами, встановлює процедурні межі і впроваджує системи контролю, що підвищують ефективність ризик-менеджменту на всіх рівнях управління.

Політика охоплює як стратегічний, так і операційний рівні: ризики ідентифікуються на етапі розробки нових продуктів, при укладанні договорів, у процесі перестраховування та при управлінні активами. Важливу роль відіграє підрозділ з управління ризиками, який здійснює аналітичне моделювання, сценарний аналіз, проводить регулярні оцінки ризиків з урахуванням зовнішніх чинників економічних, геополітичних, регуляторних. Усе це інтегрується у

корпоративну систему прийняття рішень, зокрема через комітети, що діють при наглядовій раді та правлінні.

Таблиця 2.7 – Організаційна структура та процеси внутрішньої політики управління ризиками ПАТ «СК «УНІКА»»

Компонент системи	Опис функцій	Роль у загальній системі
Ідентифікація ризиків	Аналіз договорів, портфелів, макроекономічних умов, нових продуктів	Визначає джерела потенційних втрат, встановлює первинний контроль
Оцінка ризиків	Актуарні розрахунки, сценарний аналіз, моделювання вразливості	Дозволяє кількісно виміряти та класифікувати ризики
Контроль ризиків	Встановлення лімітів, внутрішніх нормативів, перестрахування	Обмежує рівень впливу ризиків, встановлює допустимі межі
Моніторинг	Регулярний нагляд за відхиленнями, оновлення політик	Забезпечує актуальність системи, дозволяє реагувати на зміни
Організаційна структура	CRO, актуарій, комплаєнс, внутрішній аудит, ризик-комітет	Забезпечує розподіл функцій, контроль, звітність і відповідальність
Інформаційна підтримка	Внутрішні бази даних, звіти, ІТ-платформи	Підтримує прозорість, швидкість обміну інформацією та автоматизацію

Джерело: побудовано на основі [36]

Централізоване управління ризиками дозволяє оперативно реагувати на нові виклики: оновлювати ліміти, проводити тестування стійкості до негативних

сценаріїв, переглядати внутрішні політики. Наявність внутрішнього аудиту як третьої лінії контролю забезпечує незалежну оцінку ефективності політик. Така модель, за результатами аналізу, демонструє не лише формальну відповідність сучасним вимогам, а й реальну функціональність.

Особливої уваги заслуговує підхід до ризик-апетиту, що визначає допустимий рівень ризику, який компанія готова прийняти у процесі досягнення стратегічних цілей. Цей підхід не лише формалізований у внутрішній документації, але й реалізується через постійний контроль дотримання встановлених лімітів. Управління ризик-апетитом відбувається з урахуванням типу ризику, його потенційного впливу на капітал, ліквідність, репутацію, і, що не менш важливо, з урахуванням пріоритетів акціонерів та очікувань регулятора.

У структурі ризиків особливу роль відіграють андеррайтингові ризики тобто ризики, пов'язані з прийняттям на страхування недостатньо проаналізованих або неякісних договорів. Для їх контролю впроваджена багаторівнева система перевірки, що поєднує автоматизовані алгоритми оцінки з експертною перевіркою в складних випадках. Також діють централізовані андеррайтингові комітети, які мають повноваження переглядати або відхиляти ризикові угоди. Це мінімізує суб'єктивізм і помилки у прийнятті рішень на рівні окремих підрозділів.

Крім андеррайтингових, важливим елементом системи є перестраховальна політика. «УНІКА» активно використовує зовнішнє перестраховування для зниження концентрації ризиків, особливо за договорами з високим страховим навантаженням або в умовах зростаючої катастрофічної загрози. Співпраця з провідними міжнародними перестраховиками дозволяє компанії дотримуватись вимог щодо платоспроможності та зберігати високі рейтинги платоспроможності. Така стратегія зменшує залежність від внутрішніх резервів у разі реалізації ризикових подій великого масштабу.

Внутрішній аудит, як третя лінія захисту, забезпечує постійну ревізію ефективності впроваджених процедур і контроль за дотриманням стандартів. Звіти аудиту подаються безпосередньо наглядовій раді, що гарантує

незалежність і об'єктивність оцінки. Такий підхід дозволяє швидко виявляти неефективні або застарілі механізми управління ризиками і впроваджувати коригувальні дії.

Слід підкреслити, що успішність реалізації політики управління ризиками великою мірою залежить від культури ризик-менеджменту, яка підтримується на всіх рівнях організації. «УНІКА» систематично проводить навчання персоналу, оновлює внутрішні політики, розвиває цифрові платформи для моніторингу ризиків у реальному часі. Це забезпечує не лише відповідність формальним стандартам, але й створює дійсно ефективну, гнучку й адаптивну систему, яка дозволяє компанії залишатися конкурентоспроможною навіть у складних макроекономічних умовах.

У другому рівні захисту ключову роль відіграє система резервування, яка базується на сучасних актуарних моделях. Зокрема, компанія застосовує динамічні моделі оцінки збитковості, що дозволяють прогнозувати майбутні виплати з високим рівнем точності. Структура технічних резервів відповідає не лише нормативним вимогам, а й внутрішнім підвищеним стандартам, які передбачають формування додаткових буферних резервів у періоди підвищеної економічної або політичної нестабільності.

Крім того, вагоме місце посідає використання перестрахування. Компанія має довгострокові договори з провідними міжнародними перестраховими партнерами, що дозволяє передавати надлишкові ризики та знижувати навантаження на власні резерви. Найбільш активно перестрахування застосовується у сегменті корпоративного страхування, зокрема у випадках покриття катастрофічних ризиків, страхування відповідальності та спеціалізованих ризиків у галузях транспорту, енергетики, будівництва.

Не менш важливим інструментом управління ризиками є внутрішній аудит збитковості. На основі щомісячного моніторингу рівня виплат компанія формує так звану «матрицю ризику», яка дозволяє ідентифікувати проблемні сегменти, де збитковість перевищує цільовий рівень. За результатами аналізу проводиться або перегляд тарифної політики, або посилення андеррайтингових критеріїв.

Таким чином, компанія постійно вдосконалює внутрішню систему зворотного зв'язку між ризиком і ціноутворенням.

ІТ-інструменти управління ризиками включають також цифрові платформи прогнозування та звітності. Застосування бізнес-аналітики на базі Power BI, внутрішніх CRM-систем та інтеграції з державними реєстрами дозволяє оперативно виявляти тренди в збитковості, фрод-ризиках, відхилення від нормативної бази, що слугує основою для прийняття управлінських рішень.

Ключові інструменти контролю та зниження ризиків у ПАТ «СК «УНІКА»» станом на 2024 рік наведено у табл. 2.8.

Таблиця 2.8 – Основні інструменти контролю та мінімізації ризиків у ПАТ «СК «УНІКА»» (станом на 2024 рік)

Категорія інструменту	Опис функціоналу	Ефект на ризик	Частота застосування
Андеррайтингова система	Автоматична оцінка ризику, перевірка андеррайтером, аналіз історії клієнта	Зниження суб'єктивності, відсів збиткових ризиків	При кожному укладенні договору
Резервування	Моделі прогнозу збитковості, формування буферних резервів	Забезпечення виплат у кризових періодах	Щоквартально
Перестраховування	Передача частини ризиків міжнародним перестраховикам	Зниження ризику катастрофічних втрат	За договорами з великим лімітом
Аудит збитковості	Аналіз співвідношення премій до виплат, ризик-матриця по продуктах	Виявлення збиткових сегментів, коригування тарифів	Щомісячно
ІТ-інструменти прогнозування	Аналітика трендів, фрод-індикатори, візуалізація відхилень	Прогнозування ризиків, підвищення точності прийняття рішень	Постійно (реальний час)

Джерело: побудовано на основі [8, 9]

Підсумовуючи результати аналізу інструментів контролю та мінімізації страхових ризиків, доцільно наголосити на комплексному й стратегічно виваженому підході, який впроваджено в ПАТ «СК «УНІКА». Компанія не обмежується лише формальним виконанням вимог регулятора, а послідовно формує інтегровану систему ризик-менеджменту, яка охоплює всі рівні управління від оперативного андеррайтингу до стратегічного резервування та перестрахування.

В основі цієї системи лежить багаторівнева архітектура, яка передбачає розмежування ролей і відповідальностей між бізнес-підрозділами, аналітичними структурами та незалежними функціями контролю. Кожен рівень управління ризиками має чітко окреслену компетенцію та відповідні інструменти, що дозволяє забезпечити гнучкість, контрольованість і здатність швидко адаптуватись до змін середовища.

Однією з ключових переваг ПАТ «СК «УНІКА» є високий рівень автоматизації процесів зокрема, у сфері андеррайтингу, аналізу збитковості, оцінки ризик-профілю клієнтів. Автоматизовані платформи дозволяють не лише зменшити вплив людського фактора, а й прискорити обробку заявок, зменшити рівень фроду, забезпечити однорідність і стандартизацію у прийнятті рішень. Крім того, такі системи інтегровані з бізнес-аналітикою, що дає змогу постійно моніторити відхилення, прогнозувати проблемні тренди та реагувати до того, як ризик реалізується у вигляді збитку.

Не менш важливою складовою є механізм перестрахування, який компанія використовує не епізодично, а як стратегічний інструмент диверсифікації. Договірна співпраця з міжнародними перестраховиками дає змогу ефективно розподіляти навантаження між учасниками ринку, мінімізувати фінансові втрати у випадку реалізації катастрофічних ризиків, а також дотримуватися нормативів платоспроможності без необхідності постійного акумулювання надлишкових резервів.

Поєднання всіх вищезазначених факторів технологічна оснащеність, системність процедур, стратегічне перестраховування, наявність зворотного зв'язку на основі аналізу збитковості створює для компанії міцне підґрунтя для довгострокового зростання. У результаті ПАТ «СК «УНІКА»» не лише успішно контролює поточні ризики, але й активно формує своє конкурентне середовище: зменшуючи вартість обслуговування ризиків, підвищуючи точність ціноутворення, покращуючи клієнтську стратегію та зміцнюючи свою репутацію як стабільного партнера на страховому ринку.

Упродовж останніх кількох років «УНІКА» підходить до реалізації політики управління ризиками не як до формальної вимоги, а як до стратегічного ресурсу, що формує конкурентні переваги. Успішна реалізація рішень з андеррайтингу, резервування та перестраховування поступово відображається у фінансових результатах: зниження показників збитковості, утримання операційної маржі на здоровому рівні, зростання капіталу й підвищення стійкості до зовнішніх шоків.

Зокрема, першою ознакою ефективності є те, що реалізація централізованих андеррайтингових рішень поступово згладжує надмірні коливання збитків у невеликих сегментах. Це проявляється в спостереженні меншої варіативності між продуктами, що раніше мали високий рівень збитковості. Розвиток системи моніторингу дозволив виявляти відхилення й своєчасно коригувати тарифи чи умови договорів до того, як негативні тренди стали критичними.

Другою важливою ознакою є те, що компанія посилює внутрішній контроль над витратами в тих напрямках, які не приносять достатньої маржі. Наприклад, виведення з експлуатації неефективних агентських каналів, реструктуризація витрат на обслуговування, центрування бек-офісу усе це зменшує як абсолютні витрати, так і їхню питому вагу у преміях, що, у свою чергу, підвищує загальну ефективність системи управління ризиками.

Третьою ознакою є покращення співвідношення між рівнем власного капіталу та зобов'язань. Унаслідок стратегічного управління ризиками «УНІКА»

змогла накопичити додаткові ресурси, що дозволяють їй мобільно реагувати на несприятливі події.

Ключові індикатори ефективності управління ризиками та їх динаміку (табл. 2.9) дають змогу чітко побачити результати реалізації відповідних рішень.

Таблиця 2.9 – Динаміка індикаторів ефективності реалізації управління ризиками ПАТ «СК «УНІКА»» протягом 2021–2024 рр., %

Показник	2021 р.	2022 р.	2023 р.	2024 р.
Питома вага продуктів із високим ризиком*	18,5	16,0	14,2	12,8
Середньорічна зміна тарифу (ріст/коригування)	+8,0	+10,5	+12,0	+11,2
Частка коригованих договорів (цінова / умова)	4,5	3,8	3,2	2,7
Відношення резервів до можливих збитків	120	135	140	145
Частка перестраховування з покриттям надлімітного ризику	15	18	20	22
Коливання збитковості між лініями (%)	± 6,0	± 4,8	± 4,0	± 3,2

Джерело: побудовано на основі [28]

«Продукти із високим ризиком» - це ті страхові продукти або договори, де історично фіксується збитковість вище середньої, наприклад, великі майнові ризики, спеціалізоване страхування.

З даних табл. 2.9 видно, що питома вага продуктів із історично високим ризиком поступово зменшується з 18,5 % у 2021 році до 12,8 % у 2024 році. Це означає, що «УНІКА» активно переглядає продуктовий портфель та зміщує акцент до стабільніших сегментів або перепрофілює ризикові продукти, що прямо корелює з водночас зниженням коливань збитковості між лініями.

Середньорічне підвищення тарифів або коригування умов є вимушеним, проте демонструє, що компанія активно реагує на зростання витрат, інфляцію або зміну складових ризику. Частка договорів, які довелось коригувати,

поступово зменшується це свідчить про зростання точності початкового ціноутворення та нижчу потребу в перерахунках.

Щодо резервування, компанія забезпечує надмірність: співвідношення резервів до потенційних збитків зростає з 120 % у 2021 році до 145 % у 2024 році. Це означає, що «УНІКА» закладає значні буфери безпеки, що дозволяють витримати непередбачувані хвилі ризику.

Перестраховування надлімітних ризиків також зростає: якщо у 2021 році компанія передавала 15 % таких ризиків, то в 2024 році вже 22 %. Збільшення цієї частки підвищує стійкість до катастрофічних подій, адже перенесення надмірного ризику з власної балансової частини на зовнішніх партнерів зменшує потенційні втрати.

Коливання збитковості між лініями страхування (вимірюване як відхилення від середнього) поступово зменшується: з $\pm 6,0\%$ у 2021 до $\pm 3,2\%$ у 2024 році. Це означає, що профіль ризику стає більш однорідним, а компанія успішно зменшує надмірні диспропорції між різними страховими напрямками.

Підсумковий аналіз ефективності реалізації рішень у сфері ризик-менеджменту ПАТ «СК «УНІКА»» підтверджує, що компанія досягла системного покращення ключових операційних і фінансових індикаторів за рахунок цілеспрямованого розвитку внутрішніх механізмів контролю ризиків. Спостерігається чітка позитивна динаміка у зниженні рівня нестабільності страхової діяльності, що особливо важливо в умовах економічної турбулентності та геополітичних загроз. Це зниження нестабільності виявляється у вирівнюванні збитковості між лініями страхування, скороченні коливань прибутковості та підвищенні прогнозованості грошових потоків.

Більш точне ціноутворення, як результат удосконалених андеррайтингових підходів та впровадження автоматизованих алгоритмів оцінки ризику, дозволило компанії оптимізувати тарифну політику. У свою чергу, це знизило потребу в частих коригуваннях умов страхування, що зменшує навантаження на адміністрування, покращує клієнтський досвід і підвищує

довіру до компанії. Такий підхід забезпечує економічну ефективність як на етапі укладення договору, так і протягом усього періоду страхового обслуговування.

Посилене резервування є ще одним проявом зрілості ризик-менеджменту. Компанія не просто дотримується вимог Нацбанку щодо платоспроможності, а формує додаткові буфери, які дозволяють швидко компенсувати непередбачувані збитки без необхідності залучення капіталу або ліквідації активів. Таке резервування зміцнює фінансову стабільність і дає змогу компанії залишатися на ринку в періоди підвищеної турбулентності, тоді як інші учасники змушені скорочувати свою присутність або змінювати стратегічні пріоритети.

Також варто відзначити ефективне передавання надмірного ризику через якісну систему перестрахування. Залучення зовнішніх партнерів дозволяє не лише ділити тягар великих ризиків, але й отримувати експертну оцінку у складних кейсах, що підвищує якість управлінських рішень. Унаслідок такого розподілу навантаження «УНІКА» знижує потенційний тиск на свій баланс та водночас демонструє відповідальність і прозорість у взаєминах із партнерами та регулятором.

У перспективі, для подальшої оптимізації ризик-менеджменту доцільно зосередити увагу на удосконаленні алгоритмів прогнозування збитковості, що дозволить ще на етапі попереднього моделювання ідентифікувати потенційні проблемні сегменти, вносити корективи до портфелю, коригувати ціни або умови страхування, не чекаючи на реалізацію ризику. Також важливо розвивати автоматизовані системи адаптивного коригування, щоб тарифи або обмеження могли змінюватися динамічно, відповідно до поточних даних.

Реалізовані заходи в межах системи ризик-менеджменту ПАТ «СК «УНІКА» не лише забезпечують відповідність чинним нормативним вимогам та стандартам страхового регулювання, а й створюють суттєву конкурентну перевагу компанії на ринку. Завдяки впровадженню сучасних методів управління ризиками, включаючи прогнозування, оцінку та мінімізацію фінансових загроз, компанія підвищує свою фінансову стійкість та платоспроможність. Одночасно забезпечується прозорість внутрішніх процесів,

ефективний контроль і моніторинг ризиків, що дозволяє швидко адаптувати бізнес-модель до змін зовнішнього середовища. Такий підхід сприяє формуванню гнучкої, надійної та конкурентоспроможної організаційної структури, здатної ефективно функціонувати на висококонкурентному страховому ринку та реагувати на нові виклики і економічні коливання.

Висновки до розділу 2.

Тенденції розвитку страхового ринку України в умовах економічної нестабільності свідчать про поступову адаптацію галузі до зовнішніх викликів, посилення вимог до фінансової стійкості та зростання ролі цифрових технологій. Страхові компанії активніше оптимізують ризикову політику, покращують якість послуг і зміцнюють клієнтську довіру. Попри складні умови, ринок зберігає потенціал для подальшого розвитку, модернізації та підвищення конкурентоспроможності.

У цілому ПАТ «СК «УНІКА»» підтверджує високий рівень фінансової відповідальності, здатність протистояти ризикам і забезпечувати прибутковість навіть за складних ринкових умов. Поєднання виваженої фінансової стратегії, оновленої системи управління ризиками та чіткого стратегічного бачення розвитку створює міцну основу для подальшого зміцнення позицій компанії на вітчизняному страховому ринку.

Стратегічним напрямком управління страховими ризиками має залишатися поступове зниження питомої ваги «ризикових» продуктів у загальній структурі портфеля, зокрема: через трансформацію умов, модернізацію дизайну продуктів або переміщення акценту на сегменти з більш передбачуваною збитковістю. При цьому критично важливо не допустити зниження рентабельності, що вимагає точного балансу між ризиком і доходом, підтриманого якісною аналітикою, регламентами й контролем.

РОЗДІЛ 3

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ СТРАХОВИМИ РИЗИКАМИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

3.1. Концепція удосконалення управління страховими ризиками в умовах економічної нестабільності

У сучасних умовах воєнної та економічної нестабільності вибір концепції вдосконалення управління страховими ризиками є ключовим стратегічним рішенням, від якого залежить здатність страхової компанії забезпечити стійкість, платоспроможність та конкурентоспроможність. Для ПАТ «СК «УНІКА»», що функціонує в середовищі високої волатильності, вимоги до концепції ризик-менеджменту значно зросли, оскільки традиційні моделі не забезпечують достатнього рівня адаптації до різких макроекономічних коливань, структурних деформацій ринку та зростання катастрофічних ризиків, пов'язаних із військовими діями. У такій ситуації важливо оцінити можливості кількох концептуальних підходів (табл. 3.1), серед яких ризик-орієнтована модель, адаптивна модель, інтегрована модель ERM та модель цифрового трансформаційного ризик-менеджменту. Кожна з них має власні переваги та обмеження, відрізняється рівнем складності впровадження, потребою у ресурсах та здатністю відповідати сучасним викликам, що стоять перед УНІКА.

Ризик-орієнтована модель передбачає концентрацію на ключових ризиках, які становлять найвищу загрозу фінансовій стабільності страховика. Такий підхід добре підходить для компаній, що працюють у ризикових сегментах non-life та мають значну залежність від частоти страхових випадків. Проте в умовах війни, коли ризики мають взаємопов'язаний характер і значний рівень невизначеності, така модель може виявитися недостатньо гнучкою. Адаптивна модель акцентує увагу на постійному коригуванні процесів управління ризиками залежно від динаміки зовнішніх факторів, що робить її більш придатною в умовах турбулентності.

Таблиця 3.1 – Порівняльна характеристика концепцій управління страховими ризиками в умовах економічної нестабільності

Концепція	Основні характеристики	Сильні сторони	Обмеження	Відповідність умовам воєнної та економічної нестабільності	Придатність для ПАТ «СК «УНІКА»»
Ризик-орієнтована модель	Фокус на ключових ризиках, пріоритезація загроз з найбільшим впливом	Простота впровадження, чіткість пріоритетів, зменшення надлишкових витрат	Недостатня гнучкість, слабкий прогностичний потенціал, низька інтеграція ризиків	Середня: здатна реагувати лише на визначені ризики	Обмежено підходить через наявність множинних факторів нестабільності
Адаптивна модель	Постійне коригування механізмів управління ризиками залежно від змін зовнішнього середовища	Висока гнучкість, ефективна реакція на нестабільність, швидке оновлення підходів	Високі вимоги до даних, потреба в цифрових системах моніторингу	Висока: здатна оперативно реагувати на нові ризики	Підходить за умови зміцнення цифрової інфраструктури
ERM (Enterprise Risk Management)	Комплексна система управління всіма видами ризиків на рівні компанії	Узгодженість рішень, глибока інтеграція, формування повного ризик-профілю	Ресурсоемісність, складність впровадження, потреба в підготовці персоналу	Висока у довгостроковій перспективі, помірна у короткостроковій	Дуже висока: відповідає масштабам та структурі УНІКА
Цифрова трансформаційна модель	Застосування Big Data, AI, автоматизації, цифрових платформ і аналітики	Висока точність прогнозів, швидкість прийняття рішень, мінімізація людського фактору	Залежність від технологій, значні інвестиції, вимоги до кібербезпеки	Висока: завдяки гнучкості та посиленому кіберзахисті.	Надзвичайно висока: узгоджується з організаційною структурою УНІКА.

Джерело: побудовано автором

Недоліком адаптивної моделі є висока потреба у швидкій аналітиці, цифрових інструментах і нормативній гнучкості, що може створювати значне навантаження на операційну систему компанії.

Інтегрована модель ERM (Enterprise Risk Management) пропонує комплексний підхід, що передбачає охоплення всіх видів ризиків – фінансових, операційних, правових, інвестиційних, репутаційних і їх управління у межах єдиної системи. ERM дозволяє сформувати цілісне уявлення про ризиковий профіль компанії та забезпечити узгодженість управлінських рішень. Проте її впровадження є ресурсомістким, потребує перебудови корпоративного управління та високої компетентності персоналу. Модель цифрового трансформаційного ризик-менеджменту базується на застосуванні Big Data, автоматизованих систем андеррайтингу, алгоритмів машинного навчання, цифрових каналів взаємодії з клієнтами та внутрішніх цифрових платформ моніторингу ризиків. Такий підхід забезпечує швидкість обробки інформації, точність прогнозів та мінімізацію людського фактору, що є надзвичайно важливим у період, коли ризики є динамічними та важко передбачуваними. Обмеженням є значні початкові інвестиції та залежність від технологічної інфраструктури.

Усвідомлення сильних і слабких сторін кожної концепції є важливим етапом формування оптимальної системи ризик-менеджменту, що дає можливість порівняти зазначені підходи, їх придатність до умов українського страхового ринку та до особливостей діяльності ПАТ «СК «УНІКА»».

Аналіз порівняльних характеристик свідчить, що жодна з моделей окремо не може забезпечити повноцінне реагування на весь спектр викликів, з якими стикається ПАТ «СК «УНІКА»» у воєнний період. Ризик-орієнтована модель є корисною для базової систематизації ризиків, але сучасні умови вимагають більш широкого охоплення. Адаптивна модель здатна забезпечити реактивність і гнучкість, проте її ефективність залежить від технологічної спроможності компанії. ERM-модель є фундаментальною для вибудови цілісної системи ризик-менеджменту, що особливо важливо для страховика з масштабом та

відповідальністю, якими характеризується УНІКА. Модель цифрової трансформації, у свою чергу, забезпечує здатність обробляти великі масиви даних, що є вирішальним у середовищі високої невизначеності.

З огляду на стратегічні орієнтири ПАТ «СК «УНІКА»», її інтегрованість у міжнародну страхову групу UNIQA та необхідність компенсації макроекономічної і воєнної нестабільності, оптимальним рішенням є формування гібридної концепції, у якій основу становить інтегрована система ERM, доповнена цифровими інструментами трансформаційного ризик-менеджменту та адаптивними механізмами реагування на швидкі зміни середовища. Такий підхід дозволяє поєднати стратегічну сталість із динамічною адаптивністю, забезпечити прогнозованість та оперативність рішень і створити високоефективну систему управління ризиками, здатну гарантувати стабільність та успішність УНІКА у сучасних надскладних умовах.

Розроблення концепції удосконалення управління страховими ризиками для ПАТ «СК «УНІКА»» ґрунтується на висновку, що найбільш ефективним підходом для компанії в умовах високої економічної та воєнної турбулентності є комбінована модель, яка поєднує елементи інтегрованого управління ризиками за підходом ERM, механізми адаптивного реагування на зовнішні шоки та цифрову трансформацію ключових процесів ризик-менеджменту (рис. 3.1). Метою концепції є удосконалення системи управління страховими ризиками, що забезпечує своєчасну ідентифікацію, оцінку та мінімізацію фінансових ризиків для підвищення стабільності та конкурентоспроможності страхової компанії в умовах економічної нестабільності.

Основними принципами концепції є: системність, безперервність, адаптивність, доцільність та відповідність.

Розроблення цієї концепції передбачає формування таких завдань: ідентифікувати потенційні ризики, оцінити їх рівень, мінімізувати ризики та сприяти цифровізації процесів ризик-менеджменту. На першому етапі концепція орієнтована на побудову єдиної корпоративної системи ERM, яка охоплює визначення ризиків, їх кількісну та якісну оцінку, моделювання впливу,

формування політики прийнятного рівня ризику та механізмів контролю. Для вирішення поставлених завдань пропонуємо використовувати методи ідентифікації ризиків, методи кількісної та якісної оцінки ризиків, фінансово-економічні методи та методи ризик-орієнтованого управління.

Подальший розвиток концепції передбачає посилення адаптивності системи ризик-менеджменту. Враховуючи мінливість ринку та вплив зовнішніх шоків, зокрема військових подій, взято курс на створення механізмів оперативного оновлення ризикових оцінок, коригування параметрів андеррайтингу та модифікації страхових продуктів у реальному часі. Це вимагає впровадження динамічних моделей прогнозування, регулярного сценарного аналізу та використання індикаторів раннього попередження (KRI), що дозволяють ідентифікувати потенційні ризики ще до того, як вони набудуть критичного характеру.

Центральним елементом розробленої концепції є цифрова трансформація процесів управління ризиками. Використання великих масивів даних (Big Data), автоматизація андеррайтингу, застосування алгоритмів машинного навчання для прогнозування ймовірності збитків та оцінки поведінкових моделей страхувальників забезпечує точніші рішення та мінімізує вплив людського фактору. Для УНІКА, яка уже інвестує у розвиток цифрових сервісів, важливим кроком стає інтеграція ризик-менеджменту у корпоративну ІТ-систему, що дозволить забезпечити наскрізну аналітику та створити внутрішню платформу моніторингу ризиків у режимі реального часу.

Окремим напрямом розробленої концепції є модернізація андеррайтингу. В умовах нестабільності компанія має переходити від статичних андеррайтингових моделей до гнучких, ризик-чутливих підходів, які враховують регіональні характеристики, індивідуальний ризиковий профіль клієнтів, зміну макроекономічної ситуації, рівень воєнних загроз та сезонну волатильність ринку. Використання цифрових технологій дозволяє формувати персоніфіковані страхові тарифи та скорочувати збитковість портфеля, збільшуючи його стійкість до зовнішніх шоків.

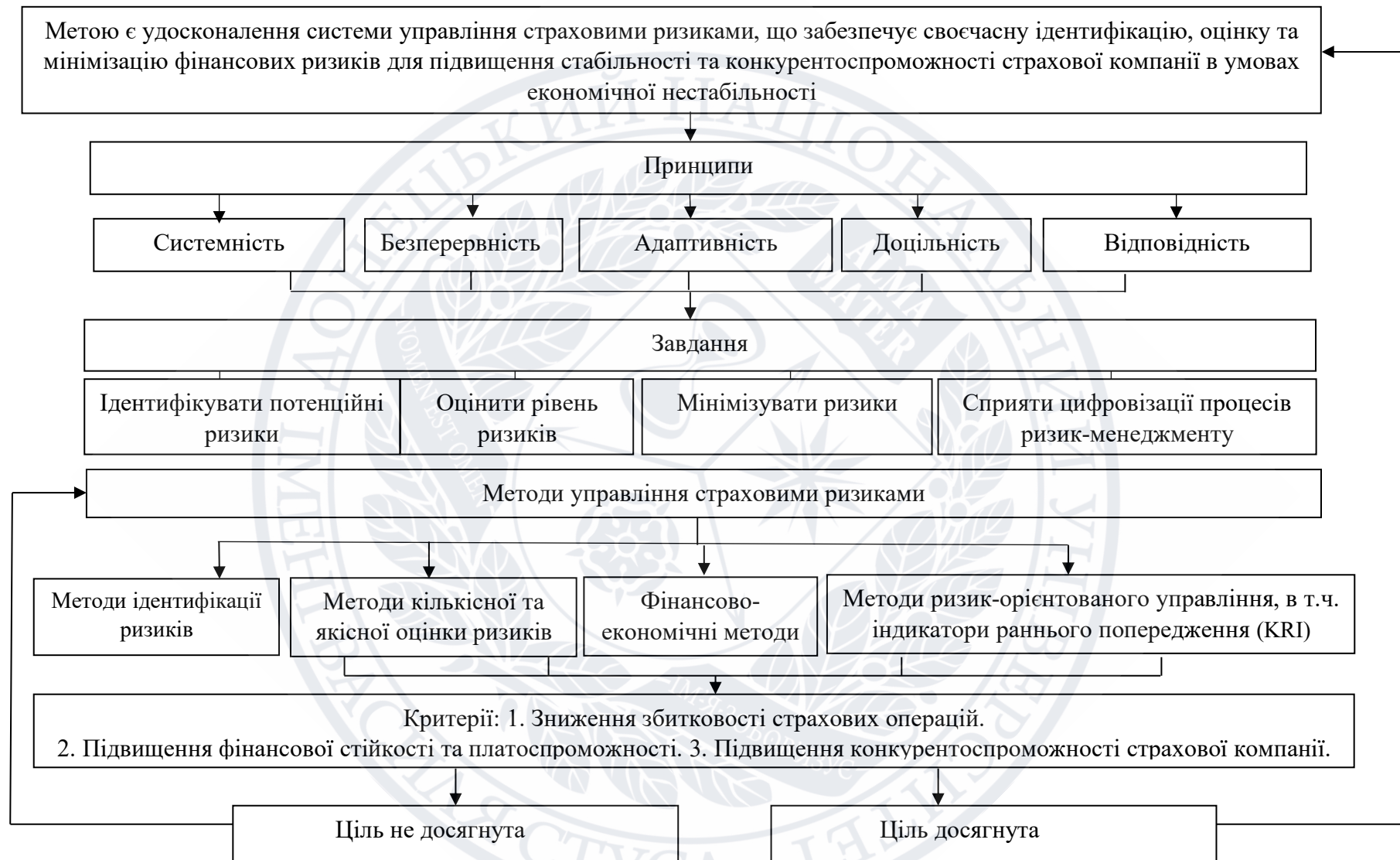

Рисунок 3.1 – Концепція удосконалення управління страховими ризиками

Джерело: розроблено автором

Розроблена концепція також включає підвищення ролі перестраховування як інструменту забезпечення фінансової стабільності. Компанія має оптимізувати структуру перестраховувальних договорів, розширювати співпрацю з міжнародними перестраховальниками та використовувати альтернативні перестраховувальні механізми, що дозволяє диверсифікувати ризики, знизити навантаження на резерви та підвищити здатність компанії виконувати зобов'язання у випадку масштабних страхових подій.

Критеріями ефективності реалізації концепції удосконалення управління страховими ризиками є комплекс показників, що відображають стабільність та конкурентоспроможність страхової компанії. Серед основних критеріїв виділяють зниження збитковості страхових операцій шляхом оптимізації андеррайтингу та мінімізації ризикових випадків, підвищення фінансової стійкості та платоспроможності через раціональне формування страхових резервів і управління капіталом, а також підвищення конкурентоспроможності страховика, що досягається завдяки надійності, прозорості діяльності та здатності своєчасно реагувати на зміни ринкових умов.

3.2. Напрями підвищення ефективності управління страховими ризиками

Удосконалення аналітичних, операційних та цифрових інструментів ризик-менеджменту є необхідною умовою підвищення ефективності управління страховими ризиками ПАТ «СК «УНІКА»» в умовах економічної нестабільності та підвищеної невизначеності зовнішнього середовища. Сучасна страхова діяльність базується на здатності компанії швидко обробляти великі обсяги даних, точно прогнозувати можливі збитки, автоматизувати процеси андеррайтингу і врегулювання, а також формувати гнучкі рішення на основі системи раннього попередження ризиків. За таких умов цифровізація стає не просто інструментом оптимізації, а стратегічною необхідністю, без якої компанія не може забезпечити ані фінансову стійкість,

ані конкурентоспроможність. Саме тому ключовим напрямом розвитку ризик-менеджменту є інтеграція цифрових платформ, аналітичних моделей та автоматизованих систем управління ризиками у всі бізнес-процеси страхової компанії.

З огляду на складність сучасних викликів УНІКА формує модель ризик-менеджменту, у якій цифрові аналітичні інструменти поєднані з операційними механізмами контролю та превентивними заходами. Центральне місце в удосконаленні аналітичних інструментів займає розвиток систем прогнозування, побудованих на основі математичного моделювання, машинного навчання та аналізу великих даних. Такі системи дозволяють компанії оцінювати зміну ризикового профілю клієнтів, прогнозувати частоту та інтенсивність страхових подій та коригувати актуарні моделі залежно від макроекономічних коливань. Водночас для забезпечення оперативності прийняття рішень важливим є впровадження автоматизованого андеррайтингу, який мінімізує вплив людського фактору, підвищує точність оцінювання ризику і скорочує час ухвалення рішень щодо укладання страхових договорів.

Важливим елементом вдосконалення ризик-менеджменту є формування системи ключових індикаторів ризику (KRI), яка дозволяє здійснювати моніторинг критичних параметрів у реальному часі та виявляти відхилення ще до того, як вони вплинуть на платоспроможність компанії. Система KRI охоплює фінансові, операційні, андеррайтингові та поведінкові індикатори, що забезпечує можливість комплексного управління ризиками. Для забезпечення необхідного рівня контролю УНІКА також упроваджує регулярні стрес-тести та сценарний аналіз, які дозволяють оцінювати вплив екстремальних подій, зокрема воєнних ризиків, інфляційних шоків чи порушення ланцюгів постачання на рівень збитковості страхового портфеля та стійкість компанії.

Сучасний ризик-менеджмент також вимагає оновлення операційних процесів, що включає цифровізацію документообігу, інтеграцію CRM- та ERP-

систем із внутрішньою платформою ризикових аналітик, а також створення єдиного цифрового сховища даних, яке дозволяє забезпечити централізацію, структурованість та доступність інформації. Для страхової компанії, що працює в умовах воєнних ризиків, особливого значення набуває автоматизація процесів врегулювання збитків, оскільки вона дозволяє забезпечити безперервність операційної діяльності навіть у періоди значних зовнішніх потрясінь. Використання штучного інтелекту та алгоритмів обробки зображень для оцінювання збитків, цифрових платформ для приймання заяв про страхові події та віддаленої верифікації документів дозволяє суттєво скоротити час врегулювання, зменшити кількість помилок і підвищити якість обслуговування клієнтів.

Узагальнення впливу цифрових, аналітичних та операційних інструментів на систему управління ризиками ПАТ «СК «УНІКА»» наведено у табл 3.2.

Таблиця 3.2 – Характеристика аналітичних, операційних та цифрових інструментів удосконаленого ризик-менеджменту ПАТ «СК «УНІКА»»

Напрямок удосконалення	Сутність інструментів	Очікуваний ефект для системи ризик-менеджменту	Вплив на діяльність ПАТ «СК «УНІКА»»
Аналітичні технології та моделі прогнозування	Математичне моделювання, Big Data, машинне навчання, актуарні аналітичні моделі	Зростання точності прогнозів, зниження збитковості, оптимізація резервів	Формування стійкішого портфеля, можливість обґрунтованих тарифних рішень
Автоматизовані й андеррайтинг	Алгоритмічні моделі оцінювання ризику, правила автоматичної перевірки клієнтів, цифрові скорингові системи	Скорочення часу ухвалення рішень, мінімізація людського фактору, підвищення точності	Зменшення витрат, підвищення швидкості продажів, зниження ризику помилкової оцінки

Продовження табл. 3.2

Система KRI	Ключові індикатори ризику, моніторинг відхилень, раннє попередження загроз	Миттєва ідентифікація критичних змін, зниження ймовірності раптових втрат	Поліпшення управління ризиковими зонами, підвищення рівня платоспроможності
Стрес-тестування та сценарний аналіз	Моделювання екстремальних подій, оцінка впливу воєнних, економічних, валютних шоків	Виявлення слабких місць, підвищення готовності до кризових ситуацій	Оптимізація резервів, точніша оцінка капіталу, посилення стійкості до турбулентності
Автоматизація операційних процесів	Оцифрування документообігу, цифрове врегулювання збитків, використання AI та OCR	Зменшення операційних витрат, скорочення часу врегулювання, підвищення точності	Підвищення рівня клієнтського досвіду, стабільність роботи навіть у період кризи
Інтегровані цифрові платформи	ERP- і CRM-системи, єдине сховище даних, внутрішній ризиковий портал	Узгодженість між підрозділами, прозорість процесів, посилення корпоративного контролю	Формування єдиного ризик-профілю компанії, підвищення управлінської ефективності

Джерело: побудовано на основі [36, 38]

Удосконалення цих інструментів створює комплексний ефект, що поєднує аналітичну точність, оперативність прийняття рішень і технологічну стійкість. Розвиток цифрових платформ та автоматизація дозволяють УНІКА не лише ефективніше управляти ризиками, але й суттєво підвищувати якість послуг, знижувати витрати та підсилювати конкурентні позиції на ринку. Впровадження сучасних інструментів ризик-менеджменту формує основу для побудови адаптивної, гнучкої та надійної системи, здатної функціонувати у

середовищі підвищеної невизначеності та забезпечувати довгострокову фінансову стабільність страхової компанії.

Оптимізація структури страхового портфеля, диверсифікація ризиків і зміцнення перестраховального захисту є ключовими елементами підвищення ефективності ризик-менеджменту ПАТ «СК «УНІКА»» в умовах воєнної та економічної нестабільності. У сучасному зовнішньому середовищі, де страхові компанії стикаються зі зростанням катастрофічних ризиків, зниженням платоспроможності населення, волатильністю ринку й невизначеністю регуляторних умов, структура страхового портфеля набуває особливо важливого значення. Якість портфеля визначає рівень збитковості, фінансову стійкість компанії, потребу в резервах, ступінь ризикового навантаження та здатність страховика виконувати свої зобов'язання у періоди значних потрясінь. Саме тому оптимізація страхового портфеля має бути спрямована на зменшення концентрації ризиків, збалансування видів страхування, упровадження нових страхових продуктів та розвиток ефективної системи перестраховування, яка забезпечує стійкість до масштабних збитків.

Для УНІКА, як одного з найбільших страховиків України, особливого значення набуває управління концентрацією ризиків, оскільки значна частка портфеля припадає на моторні види страхування та страхування майна, які є найбільш вразливими до економічних та військових шоків. Зменшення залежності компанії від кількох високоризикових сегментів дозволяє підвищити стабільність фінансових результатів. Крім того, у період воєнних дій зростає важливість географічної диверсифікації, оскільки ризики суттєво відрізняються в регіонах із різним рівнем безпеки та економічної активності. Водночас необхідним є упровадження нових страхових продуктів і модифікацій існуючих, орієнтованих на змінені потреби населення й бізнесу, які стикаються з підвищеними ризиками втрати майна, порушення ланцюгів постачання, релокації активів та нових форм відповідальності.

Одним із центральних компонентів оптимізації портфеля є розвиток і зміцнення системи перестрахування. У воєнних умовах зростає ймовірність настання подій катастрофічного масштабу, тому перестрахування дозволяє компанії передавати частину великих ризиків зовнішнім перестраховикам, знижуючи навантаження на власний капітал і страхові резерви. Для УНІКА важливо формувати збалансоване поєднання пропорційних і непропорційних перестрахувальних договорів, що забезпечує захист як від частотних, так і від великомасштабних збитків. З огляду на інтегрованість компанії у міжнародну групу UNIQA, вона має можливість використовувати підтримку материнської компанії та доступ до глобальних перестрахувальних програм, що значно розширює спектр доступних інструментів.

Важливою складовою оптимізації страхового портфеля є також удосконалення методів формування страхових резервів. Оптимізація резервів вимагає точного прогнозування збитковості, врахування військових ризиків, коригування актуарних моделей відповідно до макроекономічної динаміки та впровадження інструментів стрес-тестування резервів. Неправильно сформовані або недостатні резерви можуть призвести до загрози неплатоспроможності, тоді як надмірні резерви знижують інвестиційний потенціал та впливають на рентабельність. У цьому контексті особливо важливо забезпечити баланс між ризиковістю портфеля та можливостями компанії покривати збитки за рахунок власного капіталу.

У широкому контексті ключові напрями оптимізації страхового портфеля ПАТ «СК «УНІКА»» та їх вплив на ризик-менеджмент можна узагальнити в табл. 3.3.

Оптимізація структури страхового портфеля у поєднанні з посиленням перестрахувального захисту формує комплексний механізм підвищення стійкості ПАТ «СК «УНІКА»» до зовнішніх шоків.

Таблиця 3.3 – Аналітична характеристика напрямів оптимізації страхового портфеля ПАТ «СК «УНІКА»»

Напрямок оптимізації	Зміст та практична реалізація	Очікуваний ефект	Значення для ПАТ «СК «УНІКА»»
Управління концентрацією ризиків	Збалансування частки моторних, майнових, медичних та корпоративних видів страхування; зниження залежності від окремих сегментів	Зменшення волатильності збитковості, підвищення стійкості портфеля	Стабільніші фінансові результати, нижчий ризик катастрофічних збитків
Диверсифікація портфеля	Географічне розширення, розвиток нових сегментів, страхування з урахуванням ризик-профілю клієнтів	Зниження ризику одночасних збитків у кількох сегментах	Посилення позицій у регіонах із високою економічною активністю
Нові страхові продукти	Продукти з воєнним покриттям, страхування релокованого бізнесу, страхування кіберризиків	Зростання портфеля, збільшення доходів і зміцнення ринкових позицій	Розширення клієнтської бази, відповідність новим потребам споживачів
Перестраховування	Використання пропорційних та непропорційних договорів; кооперація з міжнародними перестраховиками	Зниження навантаження на резерви та капітал, захист від катастрофічних збитків	Підвищення фінансової стійкості, доступ до глобальних перестраховальних програм
Оптимізація страхових резервів	Удосконалення актуарних моделей, сценарне прогнозування, стрес-тести резервів	Підвищення точності оцінки зобов'язань і майбутніх збитків	Забезпечення платоспроможності та відповідності регуляторним вимогам

Джерело: побудовано на основі [36]

У період воєнної нестабільності диверсифікація ризиків дозволяє зменшити потенційні втрати, пов'язані з концентрацією загроз у певних галузях або регіонах. Впровадження нових продуктів і розвиток інноваційних напрямів страхування дозволяє розширити клієнтську базу та підвищити прибутковість, а ефективне перестраховування забезпечує можливість витримувати збитки великого масштабу без суттєвого впливу на капітал і резерви компанії. У сукупності ці заходи формують основу для стратегічного зміцнення ризик-менеджменту, зниження збитковості, підвищення фінансової стійкості та довгострокової конкурентоспроможності УНІКА в умовах високої економічної та воєнної невизначеності.

3.3. Оцінка економічного ефекту від удосконалення управління страховими ризиками ПАТ «СК «УНІКА»»

Оцінювання економічного ефекту від удосконалення системи управління страховими ризиками ПАТ «СК «УНІКА»» ґрунтується на комплексному методичному підході, який передбачає вимірювання фінансових результатів, отриманих завдяки впровадженню нових аналітичних, операційних та цифрових інструментів ризик-менеджменту, а також оптимізації портфеля та посиленню перестраховального захисту. Цей підхід базується на системному аналізі показників діяльності компанії до і після реалізації запропонованих заходів, що дозволяє визначити приріст економічної ефективності, зменшення збитковості, зростання прибутковості та підвищення фінансової стійкості. Таким чином, методика оцінювання поєднує кількісні та якісні параметри, включаючи динаміку страхових премій, рівень страхових виплат, рентабельність, оптимізацію резервів, вплив на капітал та витрати на перестраховування.

Методичний підхід передбачає використання ключових фінансових показників, що дозволяють кількісно оцінити ефект від впроваджених інструментів ризик-менеджменту. Одним із основних параметрів ефективності є зміна рівня збитковості страхового портфеля, що визначається

як співвідношення суми страхових виплат до обсягу зароблених страхових премій. Розрахунок економічного ефекту включає оцінку того, наскільки реалізовані заходи дозволили знизити частоту або середній розмір страхових випадків. Формально цей ефект може бути виражений через показник ΔSL , де SL_0 характеризує рівень збитковості до впровадження змін, а SL_1 – після їх реалізації. Економічний ефект у цьому випадку визначається як добуток приросту зароблених премій на різницю між зазначеними рівнями збитковості.

Значною складовою методики є оцінка впливу заходів на оптимізацію страхових резервів компанії. Зменшення не виправдано завищених резервів або формування резервів із точнішим урахуванням ризикового профілю портфеля дозволяє вивільнити частину капіталу, який може бути спрямований на інвестиції, покриття збитків або операційну діяльність. При цьому використовується формула зміни резервів ΔR , де R_0 відображає резерви до реалізації удосконалень, а R_1 – їх обсяг після впровадження оптимізованих підходів. Економічний ефект у цьому аспекті пов'язаний як зі зменшенням необхідного обсягу резервів, так і з підвищенням ефективності використання капіталу.

Важливе місце у методиці посідає оцінка впливу заходів на витрати, пов'язані з перестрахуванням. Посилення аналітики ризиків і точніше моделювання страхових подій дозволяє компанії обирати оптимальні договори перестрахування, уникати переплати за покриття або, навпаки, збільшувати ступінь захисту в сегментах, де ризики зростають. Економічний ефект у цьому випадку вимірюється як різниця між витратами на перестрахування до та після впровадження оновленої системи управління ризиками та враховує можливість скорочення частки премій, переданих перестраховикам, або зменшення власної участі компанії у великих збитках.

Методичний підхід також охоплює визначення ефекту від цифрових трансформаційних інструментів, які дозволяють скоротити витрати на операційні процеси, зменшити час врегулювання збитків, оптимізувати андеррайтинг і знизити ймовірність помилок у прийнятті рішень. У цьому разі

економічний ефект визначається як різниця між операційними витратами до впровадження цифрових рішень та їх значенням після автоматизації процесів. Значний вплив мають скорочення часу андеррайтингу, зменшення адміністративних витрат, зниження частки хибно прийнятих ризиків та покращення структури портфеля.

Комплексний економічний ефект визначається через інтегровану формулу, яка враховує приріст прибутку компанії за рахунок зростання страхових премій, скорочення рівня збитковості, оптимізації резервів, зниження витрат на перестраховування та економію операційних витрат. Такий підхід забезпечує всебічне охоплення всіх аспектів діяльності компанії та дозволяє сформувати точну картину ефективності впроваджених заходів. При цьому база даних ПАТ «СК «УНІКА»», зокрема її фінансові показники за 2022–2024 роки, включаючи розмір чистого прибутку, активів, страхових премій, виплат, адміністративних витрат та витрат на збут, слугує емпіричним підґрунтям для побудови моделі економічного ефекту. Застосування цієї методики дозволяє не лише кількісно виміряти результати вдосконалення системи ризик-менеджменту, але й визначити стратегічний вплив впроваджених заходів на фінансову стійкість, капітальну достатність і конкурентоспроможність страхової компанії в умовах нестабільності.

Розрахунок очікуваного економічного ефекту від удосконалення системи управління страховими ризиками ПАТ «СК «УНІКА»» ґрунтується на прогнозуванні змін у ключових фінансових показниках компанії, зокрема у рівні збитковості, доходності страхового портфеля, обсягах страхових резервів, перестраховувальних витратах та операційній рентабельності. Враховуючи попередні тенденції діяльності ПАТ «СК «УНІКА»» за 2022–2024 роки, а також запропоновані заходи щодо оптимізації портфеля, цифровізації андеррайтингу та посилення перестраховувального захисту, прогноз формується на основі поміркованого сценарію, який відображає очікуваний вплив заходів протягом першого року їх повної імплементації.

Прогнозні зміни у ключових параметрах системи управління ризиками ПАТ «СК «УНІКА»» подано у табл. 3.4.

Таблиця 3.4 – Прогнозні фінансові результати ПАТ «СК «УНІКА»» після впровадження удосконаленої системи управління ризиками, тис. грн

Показник	2024 (база), тис. грн	Прогноз після впровадженн я, тис. грн	Дельта (зміна)	Коментар
Чисті зароблені страхові премії	3 349 150	3 550 000	+200 850	Зростання за рахунок нових продуктів та зменшення відтоку клієнтів
Понесені збитки	1 711 690	1 565 000	–146 690	Зниження збитковості через точніший андеррайтинг і нові моделі прогнозування
Рівень збитковості (Loss Ratio)	51,1 %	44,1 %	–7 п.п.	Значне зниження завдяки методам ризик-контролю
Адміністративні витрати	452 873	420 000	–32 873	Економія через автоматизацію процесів
Витрати на збут	919 092	880 000	–39 092	Оптимізація каналів продажу та цифрові інструменти
Страхові резерви	2 161 121	2 080 000	–81 121	Оптимізація резервів через точніші актуарні моделі
Чистий прибуток	433 614	570 000	+136 386	Приріст завдяки підвищенню рентабельності портфеля

Джерело: розраховано на основі [28]

Початковим етапом оцінювання є визначення базових фінансових параметрів, що формувалися протягом останніх років. За доступними даними, УНІКА демонструє стабільне зростання чистих зароблених премій: у 2022 році їх обсяг становив 2 409 862 тис. грн, у 2023 році — 2 738 760 тис. грн, а у 2024 році — 3 349 150 тис. грн. Одночасно простежується тенденція до зростання

понесених збитків, що вказує на підвищену волатильність та чутливість портфеля до зовнішніх ризиків. Саме тому одним із основних очікуваних ефектів є зниження рівня збитковості за рахунок цифровізації андеррайтингу, удосконалення моделей прогнозування та підсилення перестраховальних механізмів.

Прогноз демонструє суттєве покращення фінансових результатів: чистий прибуток компанії збільшується на 136 386 тис. грн, що становить приріст більш ніж 31 %. Це зумовлено зростанням страхових премій, зменшенням збитковості унаслідок точнішого прогнозування ризиків і зниженням витрат на врегулювання та збут завдяки цифровим інструментам. Додатковий вплив справляє оптимізація перестраховування: зниження обсягу премій, переданих зовнішнім перестраховикам, та скорочення власного утримання в сегментах високої ризиковості дозволяють вивільнити частину капіталу, що також сприяє підвищенню фінансової стійкості.

Важливим показником є зміна рівня збитковості страхового портфеля. За прогнозом, його вдається зменшити з 51,1 % до 44,1 %, тобто на сім процентних пунктів. Такий результат досягається завдяки автоматизованому андеррайтингу, цифровому скорингу ризиків та покращенню структурного балансу портфеля. Зменшення збитковості прямо впливає на рентабельність діяльності, оскільки кожен відсотковий пункт скорочення рівня збитковості для УНІКА означає економію до 30–35 млн грн залежно від обсягу премій.

Оптимізація резервів дозволяє зменшити їх обсяг на 81 121 тис. грн. Це досягається завдяки точнішим моделям прогнозування очікуваних збитків, переходу до адаптивних актуарних оцінок та врахуванню зміни ризикового профілю в реальному часі. Вивільнений капітал підсилює інвестиційний потенціал компанії та зміцнює її платоспроможність.

Загальний економічний ефект від удосконалення системи управління ризиками формується через інтеграцію кількох позитивних фінансових зрушень (рис. 3.2), а саме: приросту страхових премій; суттєвого зменшення понесених збитків; скорочення операційних витрат; оптимізації

перестраховування; підвищення рентабельності діяльності; посилення фінансової стійкості та достатності капіталу.

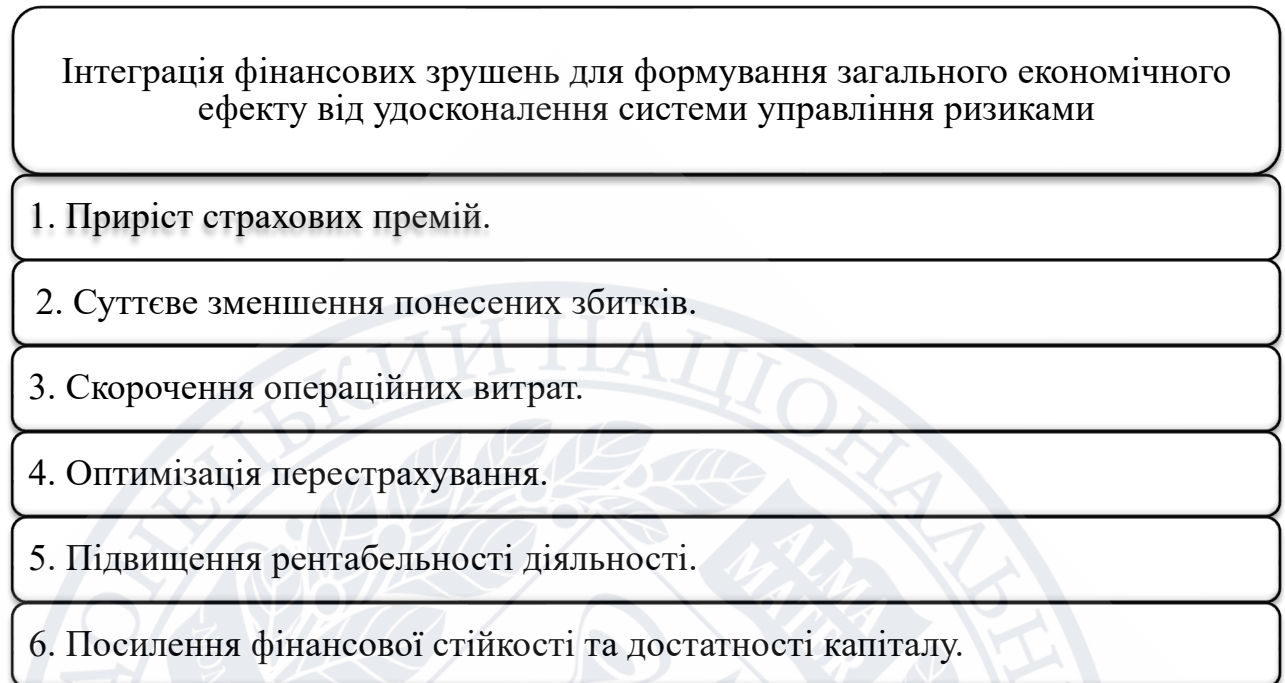

Рисунок 3.2 – Загальний економічний ефект від удосконалення системи управління ризиками на основі інтеграції фінансових зрушень

Джерело: запропоновано автором

Системна дія цих чинників забезпечує ПАТ «СК «УНІКА»» високу економічну вигоду, яка проявляється у стабілізації грошових потоків, зміцненні резервів, покращенні кредитоспроможності та збільшенні ринкової вартості компанії. У воєнних умовах та підвищених економічній турбулентності це не лише покращує короткострокові показники, але й формує стратегічний запас міцності, що дозволяє компанії протистояти майбутнім зовнішнім шокам.

Загалом очікуваний економічний ефект підтверджує результативність запропонованих заходів і демонструє доцільність їх імплементації в операційну та стратегічну систему ризик-менеджменту ПАТ «СК «УНІКА»».

Висновки до розділу 3

Розроблена концепція удосконалення управління страховими ризиками поєднує стратегічну інтегровану модель ERM, адаптивні механізми реагування та цифрові інструменти прогнозування і контролю. Такий підхід забезпечує не лише стійкість і прогнозованість системи ризик-менеджменту, але й створює умови для підвищення конкурентоспроможності ПАТ «СК «УНІКА»» на ринку в умовах економічної і воєнної нестабільності. Застосування цієї концепції дає змогу сформувати багаторівневу, технологічно підсилену та стратегічно виважену систему управління ризиками, здатну ефективно протидіяти зовнішнім загрозам та підтримувати довгострокову фінансову стабільність страхової компанії.

Основними напрямками підвищення ефективності управління страховими ризиками є напрями удосконалення: аналітичні технології та моделі прогнозування; автоматизований андерайтинг; система KRI, стрес-тестування та сценарний аналіз; автоматизація операційних процесів; інтегровані цифрові платформи тощо.

Загальний економічний результат від покращення системи управління ризиками формується завдяки поєднанню кількох позитивних фінансових змін: зростанню обсягу страхових премій, істотному скороченню збитків, зменшенню операційних витрат, раціональному використанню перестраховування, підвищенню рівня рентабельності та зміцненню фінансової стійкості та достатності капіталу.

ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній роботі наведено результати проведених теоретичних і практичних досліджень щодо управління страховими ризиками в умовах економічної нестабільності.

Економічна сутність страхових ризиків полягає у ймовірності виникнення непередбачуваних подій, що призводять до фінансових втрат і вимагають їх відшкодування за допомогою механізму страхування.

Удосконалено теоретичні підходи до класифікації страхових ризиків, розкрито їх природу, властивості, фактори формування та взаємозв'язок з економічним циклом, що дозволило сформулювати науково обґрунтовану основу для удосконалення управління страховими ризиками.

Особливості управління страховими ризиками полягають у необхідності комплексного підходу, що поєднує ідентифікацію, оцінювання, моніторинг і мінімізацію потенційних загроз. Ефективна система управління ризиками забезпечує страховій компанії стабільність, підвищує її платоспроможність, дозволяє оптимізувати витрати та підтримувати конкурентоспроможність навіть за умов економічної чи воєнної нестабільності.

Особливу увагу приділено сучасним методам ідентифікації, оцінювання та контролю ризиків, серед яких важливе місце посідають аналітичні моделі, актуарні методики, сценарний аналіз, стрес-тестування та цифрові інструменти прогнозування.

Проведений аналіз фінансового стану ПАТ «СК «УНІКА»» засвідчив зростання основних показників діяльності компанії у 2022–2024 роках, однак водночас, виявлено низку ризикових зон, серед яких значна концентрація портфеля в окремих видах страхування, підвищену збитковість у певних сегментах, зростання навантаження на страхові резерви та чутливість до зовнішніх шоків. Попри позитивну динаміку премій та прибутку, компанія потребує удосконалення системи управління ризиками для забезпечення стабільності у майбутніх періодах.

Запропонована концепція удосконалення управління страховими ризиками, метою якої є удосконалення системи управління страховими ризиками, що забезпечує своєчасну ідентифікацію, оцінку та мінімізацію фінансових ризиків для підвищення стабільності та конкурентоспроможності страхової компанії в умовах економічної нестабільності. Реалізація цієї концепції передбачає модернізацію інструментів андеррайтингу, впровадження актуарних моделей нового покоління, створення системи ключових індикаторів ризику, підсилення перестраховального захисту та оптимізацію страхового портфеля на основі диверсифікації та структурного балансу.

Оцінка очікуваного економічного ефекту запропонованих заходів продемонструвала їх високу результативність: зниження збитковості портфеля, зменшення навантаження на резерви, оптимізацію операційних витрат, збільшення чистого прибутку та підвищення рентабельності. Впровадження оновленої системи управління страховими ризиками дозволить ПАТ «СК «УНІКА» не лише підвищити ефективність роботи у короткостроковій перспективі, але й забезпечити фінансову стійкість, достатність капіталу та стратегію сталого розвитку у середньо- та довгостроковому періодах.

Удосконалення системи управління страховими ризиками в умовах економічної нестабільності є критично важливим завданням для сучасних страхових компаній. Забезпечення балансу між аналітичними, операційними та цифровими інструментами, підсилення перестраховального захисту та структурна оптимізація портфеля формують основу ефективної моделі ризик-менеджменту, здатної забезпечити стійкість компанії до зовнішніх потрясінь. Для ПАТ «СК «УНІКА» запропонована система управління страховими ризиками посилює конкурентоспроможність та створює стратегічні передумови для подальшого розвитку в складних макроекономічних умовах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Агрес О., Рубай О., Синявська Л. Удосконалення управління фінансовими ризиками страхової компанії з метою підвищення її фінансової надійності. *Чинники розвитку аграрної економіки*. 2023. Т. 16, № 3-4. С. 61-67.
2. Братюк В. П. Сучасні реалії в Україні та страховий ринок. Збірник тез доповідей IV Міжнародної науково-практичної конференції: «*Управління соціально-економічними трансформаціями господарських процесів: реалії і виклики*». Мукачево: МДУ, 2022. С. 19–21.
3. Бровко С. Страхування в умовах воєнного стану: виклики та перспективи. *Економіка та суспільство*. 2024. № 67. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-67-24> (дата звернення: 26.10.2025).
4. Бугров О. В., Бугрова О. О., Лук'янчук І. О. Страхування в системі управління ризиками компанії. *Інвестиції: практика та досвід*, 2022. №1, с.41–47.
5. Буяк Л. М., Пришляк К. М., Башуцька О. С. Імітаційна модель управління страховою компанією в умовах ринку. *Науковий вісник Чернівецького університету*. 2020. № 829. С. 99-108.
6. Владика Ю., Шубіна І. Управління страховими ризиками страховика (за матеріалами страхової компанії «УСГ»). *Економіка та суспільство*, 2023. № 55. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-12> (дата звернення: 26.10.2025).
7. Гаврилюк О. І. Управління страховими ризиками. Праці XXV Міжнародної наукової конференції студентів, аспірантів та молодих вчених «*Управління розвитком соціально-економічних систем: глобалізація, підприємництво, стале економічне зростання*» (27.11.2025 р., м. Вінниця). Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2025.
8. Герасимова І. Ю. Управління фінансовими ризиками страхових компаній з метою забезпечення економічної безпеки. *Економічний простір*. 2021. № 115. С. 112–125.

9. Глухова В. І., Крот Л. М. Управління ризиками діяльності страхових компаній в контексті фінансової безпеки. *Економіка та суспільство*. 2023. Вип. 54. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-54-81> (дата звернення: 26.10.2025).
10. Гудзь О. Є. Страхування як інструмент мінімізації ризиків кредиторів агроформувань. URL: <https://surl.li/xnteyl> (дата звернення: 26.10.2025).
11. Державна служба статистики України: офіційний сайт. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 16.11.2025).
12. Дядюра К. В., Янковський В. А. Антикризове управління страховими компаніями: сутнісний складник та сучасний стан страхового ринку України. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2021. № 2 (29). С. 120–126.
13. Журавка О.С., Бухтіарова А.Г., Пахненко О.М. Страхування: навч. посіб. Суми: Сумський державний університет, 2020. 350 с.
14. Зінченко Н. Г. Теорія та практика управління фінансовими ризиками. Дніпро: НМетАУ, 2020. 229 с.
15. Клапків Л.М., Клапків Ю.М., Свірський В.С. Фінансові ризики в діяльності страхових компаній: теоретичні засади, сучасні реалії та прагматизм управління: *монографія*. Івано-Франківськ : Видавець Кушнір Г.М., 2020. 171 с.
16. Кнейслер О. В. Страхування : навч. посіб. Київ : КНЕУ, 2020. 272 с.
17. Кнейслер, О., Король, С., Спасів, Н. Прагматизм управління фінансовою стійкістю страхових компаній в Україні. *Світ фінансів*. 2022. № 3(72), С. 99-110.
18. Кульніченко Т. В. Антикризові підходи до управління ризиками у страхових компаніях. *Фінанси, облік і аудит*. 2021. № 40. С. 130–139.

19. Лашик І., Митровці М. Антикризове управління страховими компаніями. *Галицький економічний вісник Тернопільського національного технічного університету*. 2023. № 81 (2). С. 83–88.
20. Лука П.В. Модернізація ринку страхування України в умовах пандемії COVID-19. *Економіка та суспільство*. 2021. № 25. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/271> (дата звернення: 12.09.2025).
21. Марина А.С., Пеценко М.В. Страховий ринок України в умовах війни. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2023. Вип. 5(05). С. 44–51.
22. Науменкова С. В., Міщенко В. І. Фінансова нестабільність та її вплив на страховий ринок. *Вісник НБУ*. 2020. № 4. С. 23–34.
23. Нацбанк погодив із Мінекономіки та Мінфіном концепцію з обов'язковим страхуванням воєнних ризиків. *InterfaxUkraine*. URL: <https://interfax.com.ua/news/economic/965825.html> (дата звернення: 26.10.2025).
24. Національний банк України: офіційний сайт. URL: <https://www.bank.gov.ua/> (дата звернення: 27.10.2025).
25. Оновлено вимоги до платоспроможності, обліку договорів та захисту інформації страховиків. *Новини НБУ*. 31.12.2023. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/onovleno-vimogi-do-platospromojnosti-obliku-dogovoriv-ta-zahistu-informatsiyi-strahovikiv> (дата звернення: 26.10.2025).
26. Павлова Ю.С. Страхування в умовах воєнного стану. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/22960/> (дата звернення: 26.10.2025).
27. Панченко О., Глазков Ю., Корнієць А. Ризики страхових компаній у сучасних умовах. *Науковий вісник Полісся*. 2024. № 1 (28). С. 357-369.
28. ПАТ Страхова компанія «УНІКА»: вебсайт. URL: <https://surl.lt/eampej> (дата звернення: 27.10.2025).
29. Петрук О. М., Полчанов А. Ю., Ніколаєнко С. М., Дячек С. М. Антикризове фінансове управління страховими компаніями. *Ефективна*

економіка. 2023. № 4. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.4.5> (дата звернення: 26.10.2025).

30. Подра О. П., Петришин Н. Я. Теоретико-методичні засади управління ризиками страхових компаній. *Менеджмент та підприємництво в Україні*, 2020. Т.2, №2, с.70-78.

31. Приступа Л. А., Возовик І. А. Концептуальні засади фінансового управління страховою компанією в сучасному бізнес-середовищі. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки*. 2020. № 2. С. 125–129.

32. Про затвердження Положення про авторизацію надавачів фінансових послуг та умови здійснення ними діяльності з надання фінансових послуг: Постанова НБУ № 199 від 29.12.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0199500-23#Text> (дата звернення 12.09.2025).

33. Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів: закон України. Редакція від 07.06.2025 № 3729-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3720-20#Text> (дата звернення 12.09.2025).

34. Про страхування: закон України. Редакція від 01.01.2025 р. № 1909-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1909-20#Text> (дата звернення 12.09.2025).

35. Про фінансові послуги та фінансові компанії: закон України. Редакція від 30.12.2024. № 1953-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1953-20#Text> (дата звернення 12.09.2025).

36. Савчук В. С. Управління ризиками в умовах економічної нестабільності. Тернопіль: Економічна думка, 2021. 232 с.

37. Тимченко М. М. Методологія оцінювання страхових ризиків. Харків: Право, 2020. 198 с.

38. Фурман В. М. Методичні підходи до управління страховими ризиками в умовах економічної невизначеності. *Економіка та держава*. 2022. № 7. С. 67–71.
39. Хомутенко Л. В. Особливості управління страховими портфелями в період економічних потрясінь. *Бізнес Інформ*. 2023. № 5. С. 118–124.
40. Чабан І. І. Управління ризиками в банківській та страховій сферах. Львів: Львівська політехніка, 2020. 212 с.
41. Чвертко Л.А., Корнієнко Т.А., Вінницька О.А. Цифровізація страхового бізнесу як дієвий важіль управління ризиками. *Sciences of Europe*. 2022. № 89. <https://cyberleninka.ru/article/n/tsifrovizatsiya-strahovogo-biznesu-yak-dieviy-vazhil-upravlinnya-rizikami/viewer> (дата звернення: 26.10.2025).
42. Чуницька І.І., Богріновцева Л.М. Особливості діяльності страхових компаній на фінансовому ринку України в умовах воєнного стану. *Інфраструктура ринку*. 2023. Випуск 71. С. 251–258.
43. Шевчук Р. В. Управління страховими ризиками: сучас. стан та перспективи Івано-Франківськ: Місто НВ, 2020. 204 с.
44. Шумелда Я. О. Управління ризиками страхової компанії: теорія та практика. *Фінанси України*. 2021. № 10. С. 45–59.
45. Щебликіна, І., Щебликіна, З., & Данилова, О. Методологія оцінки фінансових ризиків страхових компаній України. *Фінансові стратегії інноваційного розвитку економіки*, 2022. №4 (52), С. 116-120.
46. Ярошенко Т. С. Управління ризиками в страхуванні: навч. посіб. Одеса: ОНУ ім. Мечникова, 2020. 210 с.
47. International Association of Insurance Supervisors. Global Insurance Market Report (GIMAR) 2023. Basel : IAIS, 2023. 76 p.
48. Munich Re. Risk Management in Times of Economic Instability. Munich, 2023. 42 p.
49. Systematic Review of Risk Management in the Insurance Sector. URL: <https://surl.li/bayjho> (дата звернення: 12.09.2025).
50. Swiss Re Institute. World Insurance Outlook 2024. Zurich, 2024. 58 p.